

પ્ર ભુના માર્ગદર્શન અને શિક્ષણને સ્મરણમાં રાખવું

ચાલો, Life Sketches, પાનું 196 થી શરૂઆત કરીએ: “ભવિષ્ય માટે આપણને ડરવાનું કંઈ નથી, સિવાય કે આપણે તે માર્ગને ભૂલી જઈએ જેમાં પ્રભુએ આપણું નેતૃત્વ કર્યું છે, અને અમારા ભૂતકાળના ઇતિહાસમાં તેમના ઉપદેશને.” ખ્રિસ્તી વ્યક્તિને ભવિષ્ય અંગે ડરવાની એકમાત્ર વાત એ છે કે તે માર્ગ પરથી પડી જાય અને ખોવાઈ જાય. જે બાબત વિષે ભય કરવો યોગ્ય છે તે શાશ્વત જીવન ન પ્રાપ્ત કરવાની છે. અહીં, સિસ્ટર વ્હાઇટ કહે છે કે ભવિષ્ય માટે આપણને ડરવાનું કંઈ નથી, સિવાય બે બાબતોના. એડવેન્ટિઝમમાં ભવિષ્યવાણીના આત્મામાં આ એક સામાન્ય ઉદ્દરણ છે, છતાં ભાગ્યે જ તમે કોઈને વિસ્તૃત રીતે સમજાવતા સાંભળો કે તે કયા નેતૃત્વ અને કયા ઉપદેશોની વાત કરી રહી છે.

અમે દર્શાવીશું કે તે જે નેતૃત્વનો ઉલ્લેખ કરે છે તે મધરાત્રીના પોકારનો ઇતિહાસ છે. મધરાત્રીના પોકારના ઇતિહાસમાં, ખ્રિસ્ત વિલંબના સમયમાં, મધરાત્રીના પોકારના આગમન અને જાહેરખબર દરમિયાન, અને 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ દ્વાર બંધ થવામાં નેતૃત્વ કરી રહ્યા હતા. તેમણે તે ઇતિહાસ એવો રચ્યો કે તેવા લોકો ઉત્પન્ન થાય, જે વિશ્વાસ દ્વારા તેમની સાથે પરમપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશી શકે. આપણે તે વિશિષ્ટ ઇતિહાસને, તેમજ તેમની શિક્ષાઓને, ભૂલી ન જઈએ તે માટે ભયભીત રહેવું જોઈએ.

અમે દર્શાવીશું કે મધરાત્રીના પોકારને ઉત્પન્ન કરનાર એક ચોક્કસ શિક્ષા હતી. તે શિક્ષા 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ ઓટોમન સામ્રાજ્યનું પતન નહોતી, અને ન તો તે મૃતકોની સ્થિતિ વિષેની શિક્ષા હતી, જે મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં બીજા દૂતના સંદેશાના ઇતિહાસમાં આવી હતી. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં એક ચોક્કસ શિક્ષા એવી હતી જેણે મધરાત્રીનો પોકાર ઉત્પન્ન કર્યો, જ્યાં પ્રભુએ માર્ગદર્શન આપ્યું; અને ભવિષ્ય માટે અમને કોઈ ભય રાખવાનો નથી, સિવાય એટલા કે અમે તેમના માર્ગદર્શન અને તેમની શિક્ષાને ભૂલી જઈએ.

અમે સૂચવીએ છીએ કે તેમના નેતૃત્વ અને તેમના શિક્ષણ—બંનેનું પ્રતીક મધ્યરાત્રીનો પોકાર છે. આવો, એલેન વાઇટની પ્રથમ દર્શનમાંથી આ અવતરણ ફરી વાંચીએ: “આ માર્ગ પર એક્ટ્રેન્ટ લોકો શહેર તરફ મુસાફરી કરી રહ્યા હતા, જે માર્ગના દૂરના છેડે હતું. માર્ગના આરંભે, તેમની પાછળ એક તેજસ્વી પ્રકાશ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો, જેને એક દેવદૂતે મને જણાવ્યું કે તે મધ્યરાત્રીનો પોકાર હતો. આ પ્રકાશ સમગ્ર માર્ગ પર ઝળહળતો હતો, અને તેમના પગ માટે પ્રકાશ આપતો હતો, જેથી તેઓ ઠોકર ન ખાય. જો તેઓ પોતાની આંખો ઈસુ પર સ્થિર રાખતા, જે તેમની આગળ જ હતા અને તેમને શહેર તરફ દોરી રહ્યા હતા, તો તેઓ સુરક્ષિત હતા. પરંતુ થોડા સમયમાં કેટલાક થાકી ગયા, અને કહ્યું કે શહેર હજુ ઘણું દૂર છે, અને તેઓએ અપેક્ષા રાખી હતી કે તેઓ તેમાં પહેલાં જ પ્રવેશી ગયા હોત. ત્યારે ઈસુ પોતાના મહિમામય જમણા હાથને ઊંચો કરીને તેમને પ્રોત્સાહિત કરતા, અને તેમના હાથમાંથી એક પ્રકાશ નીકળતો, જે એક્ટ્રેન્ટ સમૂહ પર લહેરાતો, અને તેઓ ‘હલ્લેલૂયાહ!’ પોકારતા. અન્યોએ ઉતાવળથી તેમની પાછળના પ્રકાશનો ઇનકાર કર્યો, અને કહ્યું કે તેમને આટલા દૂર સુધી દોરી લાવનાર દેવ નહોતો.”

તેઓ મધ્યરાત્રીના પોકારનો ઇનકાર કરી રહ્યા છે, અને મધ્યરાત્રીના પોકારના સંબંધમાં તેઓ દલીલ કરી રહ્યા છે કે પ્રભુ તેમને મધ્યરાત્રીના પોકારમાં માર્ગદર્શન આપતા ન હતા. તેઓ મધ્યરાત્રીના પોકારમાં દેવના નેતૃત્વનો ઇનકાર કરી રહ્યા છે. “તેમની પાછળનો પ્રકાશ બુઝાઈ ગયો, અને તેમના પગ સંપૂર્ણ અંધકારમાં રહી ગયા, અને તેઓ અથડાયા અને નિશાન તથા ઈસુની દૃષ્ટિ ગુમાવી બેઠા, અને માર્ગ પરથી નીચે અંધકારમય અને દુષ્ટ જગતમાં પડી ગયા.”

પરિસ્થિતિમાં મધરાત્રીનો પોકાર

2520 વિષય પર વિચારણા કરીએ તે પહેલાં, તેને પરિસ્થિતિના યોગ્ય સંદર્ભમાં મૂકવા માટે આપણે મધ્યરાત્રીના પોકારના ઇતિહાસ પર એકવાર ફરી નજર કરીશું.

ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, પૃષ્ઠ 391-395 માંથી: “જે સમયે પ્રભુના આગમનની પ્રથમ અપેક્ષા રાખવામાં આવી હતી, એટલે કે 1844ની વસંતઋતુમાં, તે સમય પસાર થયો,”—આ જ વિલંબનો સમય છે, પ્રથમ નિરાશા—“તેમના પ્રગટ થવાને વિશ્વાસથી નિહાળનારાઓ થોડા સમય માટે શંકા અને અનિશ્ચિતતામાં આવી ગયા. જ્યારે જગત તેમને સંપૂર્ણ રીતે પરાજિત ગણતું હતું અને એમ સાબિત થયું છે કે તેઓ ભ્રમને પોષતા રહ્યા હતા એમ માનતું હતું, ત્યારે પણ તેમની સાંત્વનાનો સ્ત્રોત હજી દેવનું વચન જ હતું. ઘણા લોકોએ શાસ્ત્રોની શોધ ચાલુ રાખી, પોતાના વિશ્વાસના પુરાવાઓનું ફરીથી પરીક્ષણ કર્યું અને વધુ પ્રકાશ મેળવવા માટે ભવિષ્યવાણીઓનો કાળજીપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો.”

જો ઘણાએ આવું કર્યું, તો તેનો અર્થ એ થાય છે કે કેટલાક એવા પણ હતા જેઓએ આવું નહોતું કર્યું, અહીં “તેઓ” એવું કહેવામાં આવ્યું નથી; “ઘણાં” એવું કહેવામાં આવ્યું છે—અહીં બે વર્ગો છે. “તેમની સ્થિતિના સમર્થનમાં બાઇબલનું સાક્ષ્ય સ્પષ્ટ અને નિશ્ચિત જણાતું હતું. જે નિશાનીઓમાં ભૂલ થવી શક્ય ન હતી, તે ખ્રિસ્તના આગમનને નજીક હોવાનું સૂચવી રહી હતી. પાપીઓના પરિવર્તન અને ખ્રિસ્તીઓમાં આત્મિક જીવનના પુનર્જાગરણ—બંને રૂપે પ્રભુના વિશેષ આશીર્વાદ સાક્ષી આપ્યું હતું કે આ સંદેશ સ્વર્ગ તરફથી હતો. અને યદ્યપિ વિશ્વાસીઓ પોતાની નિરાશાનું કારણ સમજાવી શકતા ન હતા, તેમ છતાં તેઓને દૃઢ ખાતરી હતી કે તેમની ભૂતકાળની અનુભૂતિમાં દેવએ જ તેમનું માર્ગદર્શન કર્યું હતું.

જેઓએ જેને દ્વિતીય આગમનના સમય સાથે સંબંધિત ગણેલી ભવિષ્યવાણીઓ સાથે ગૂંથાયેલા ઉપદેશમાં તેમની અનિશ્ચિતતા અને આતુર અપેક્ષાની સ્થિતિને વિશેષરૂપે અનુરૂપ એવી શિક્ષા હતી, અને જે તેમને વિશ્વાસમાં ધીરજપૂર્વક રાહ જોવાની પ્રેરણા આપતી હતી કે જે બાબત તેમની સમજ માટે તે સમયે અસ્પષ્ટ હતી, તે યોગ્ય સમયે સ્પષ્ટ કરવામાં આવશે.

તે પરિચ્છેદમાં લખ્યું છે, “તેઓએ જે ભવિષ્યવાણીઓને બીજા આગમનના સમયને લાગુ પડે તેવી ગણાવી હતી, તે ભવિષ્યવાણીઓ સાથે ગૂંથાયેલ . . .” તેઓ કઈ ભવિષ્યવાણીઓ બીજા આગમનને લાગુ પડે એવી માનતા હતા? 2520, 2300, અને 1335. તેઓ માનતા હતા કે આ ત્રણેય સમયસંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓ 1843માં પૂર્ણ થતી હતી, અને તે જ બીજું આગમન હતું.

આ ભવિષ્યવાણીઓમાં હબક્કૂક 2:1-4 ની ભવિષ્યવાણી પણ હતી: “હું મારી ચોકી પર ઊભો રહીશ, અને મીનાર ઉપર મારી જાતને સ્થિર કરીશ, અને તે મને શું કહેશે તે જોવા માટે, અને જ્યારે મને ઠપકો આપવામાં આવે ત્યારે હું શું ઉત્તર આપું તે જોવા માટે જોતો રહીશ. અને યહોવાએ મને ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું, દર્શન લખ, અને તેને પટિયાઓ પર સ્પષ્ટ લખ, જેથી જે તેને વાંચે તે દોડી શકે. કારણ કે દર્શન હજી નિર્ધારિત સમય માટે છે, પરંતુ અંતે તે બોલશે, અને જૂઠું નહીં ઠરે: ભલે તે મોડું થાય, તો પણ તેની રાહ જો; કારણ કે તે નિશ્ચિતપણે આવશે, તે મોડું નહીં કરે. જો, જેની આત્મા અહંકારથી ફૂલી ઊઠી છે તે તેમાં સીધી નથી: પરંતુ ધર્મા મનુષ્ય પોતાની શ્રદ્ધાથી જીવશે.”

ઈ.સ. 1842 જેટલા વહેલા સમયમાં જ, આ ભવિષ્યવાણીમાં અપાયેલું આ નિર્દેશ—“દર્શન લખ, અને તેને પટિયાઓ પર સ્પષ્ટ રીતે લખ, જેથી જે તેને વાંચે તે દોડી શકે”—ચાર્લ્સ ફ્રિચને દાનિયેલ અને પ્રકાશનના દર્શનોનું નિદર્શન કરતો એક ભવિષ્યવાણીય ચાર્ટ તૈયાર કરવાની સૂચના આપતો જણાયો. આ ચાર્ટનું પ્રકાશન હબક્કૂકને આપવામાં આવેલ આજ્ઞાની એક પૂર્ણતા તરીકે માનવામાં આવ્યું. પરંતુ તે સમયે કોઈએ પણ આ બાબત ધ્યાનમાં લીધી નહોતી કે એ જ ભવિષ્યવાણીમાં દર્શનના પૂર્ણ થવામાં એક પ્રતીત થતો વિલંબ—એક વિલંબનો સમય—પણ રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. નિરાશા પછી, આ શાસ્ત્રવચન અતિ મહત્વપૂર્ણ જણાયું: “દર્શન હજી નિર્ધારિત સમય માટે છે, પરંતુ અંતે તે બોલશે, અને ખોટું નહીં ઠરે; જો કે તે વિલંબ કરે, તો પણ તેની રાહ જો; કેમ કે તે નિશ્ચિતપણે આવશે, તે વિલંબ કરશે નહીં. . . . ધર્મા મનુષ્ય પોતાના વિશ્વાસથી જીવશે.”

1843નું ચાર્ટ અને ભવિષ્યવાણીનો આત્મા

તમે નિયમિત કાર્ય કરો કે અનિયમિત કાર્ય કરો—એવેન ઇ હાઇટ અનુક્રમે કોન્ફરન્સ કાર્ય અને સ-વ-સમર્થિત કાર્ય માટે જે શબ્દો વાપરે છે—તેનો કોઈ ફરક પડતો નથી. તમે એડવેન્સિંગ ટકાવવામાં અગ્રણી સ-વ-સમર્થિત સેવાકાર્યો પાસે જાઓ કે જનરલ કોન્ફરન્સ અથવા બિલ્ડિંગ લક્ષ્ય રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ પાસે જાઓ, જો તમે તેમને 1843 Chart વિષે પૂછશો, તો તેઓ કહેશે, “આ Chart પર ઘણી ભૂલો છે.” તેઓ એવેન ઇ હાઇટ સાથે અસહમત છે, જેઓ કહે છે કે આ Chart પરના કેટલાક આંકડાઓમાં રહેલી “એક ભૂલ” પર પ્રભુએ પોતાનો હાથ રાખ્યો હતો.

પરંતુ તેઓ પોતાને દેવના વચનના વિરોધમાં પણ મૂકે છે. હબક્કુકમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે આ દર્શન “... ખોટું નહીં હશે.” પાયોનિયરોને 1843ના ચાર્ટ પર મૂકવાનું જે દર્શન હતું, અને તેમણે એવું કાર્ય પણ, તે હબક્કુક 2ની પરિપૂર્ણતા છે. આ જ તે દર્શન છે જે તેમને આ ચાર્ટ પર મૂકવાનું હતું, અને હબક્કુક 2 કહે છે કે આ દર્શન “... ખોટું નહીં હશે.” તેથી, જ્યારે તમે કહો છો કે આ ચાર્ટ “ભૂલોથી ભરેલો છે,” ત્યારે તમે ભવિષ્યવાણીના આત્મા અને બાઇબલ—બંનેનો વિરોધ કરો છો.

હિઝક્રિયેલની ભવિષ્યવાણીનો એક ભાગ વિશ્વાસીઓ માટે બળ અને સાંત્વનાનો સ્ત્રોત પણ હતો: “યહોવાનું વચન મારી પાસે આવ્યું, એમ કહીને, હે મનુષ્યપુત્ર, ઇઝરાયલના દેશમાં આ કંઈ કહેવત છે, જે તમે કહો છો, ‘દિવસો લાંબા ખેંચાય છે, અને દરેક દર્શન નિષ્ફળ જાય છે?’ તેથી તેમને કહો, પ્રભુ યહોવા એમ કહે છે. . . . દિવસો નજીક આવી પહોંચ્યા છે, અને દરેક દર્શનનું ફળ પણ. . . . હું બોલીશ, અને જે વચન હું બોલીશ તે પૂર્ણ થશે; તે હવે વધુ લાંબું ખેંચાશે નહીં.” “ઇઝરાયલના ઘરાનાં લોકો કહે છે, ‘જે દર્શન તે જુએ છે તે હજુ અનેક દિવસો પછીનું છે, અને તે બહુ દૂરના સમય વિષે ભવિષ્યવાણી કરે છે.’ તેથી તેમને કહો, પ્રભુ યહોવા એમ કહે છે; હવે મારા કોઈ વચન વધુ લાંબું ખેંચાશે નહીં, પરંતુ જે વચન મેં કહ્યું છે તે પૂર્ણ થશે.” હિઝક્રિયેલ 12:21-25, 27, 28.

ઉપાસકોના બે વર્ગો

ધ્યાન આપો કે તે ઉપાસકોના બે વર્ગોની વાત કરી રહી છે. તે કહે છે કે આ નિરાશા આવી ત્યારે ઘણાએ ભવિષ્યવાણીઓનો અભ્યાસ યાવુ રાખ્યો, જે દર્શાવે છે કે એવો એક વર્ગ હતો જેણે આગળ અભ્યાસ યાવુ રાખ્યો નહીં. આપણે આ બે વર્ગો વચ્ચેના ભેદ વિશે વધુ પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરીશું.

હબક્કુક 2:1-4 ની પૂર્ણતા આ 1843 નો ચાર્ટ અને 1850 નો ચાર્ટ છે. હબક્કુકમાં પણ, પદ 4 કહે છે કે ધર્મી પોતાની વિશ્વાસદ્વારા જીવશે, અને તે પણ જેના હૃદયમાં ગર્વ ઊભો થયો છે. તે ઉપાસકોના બે વર્ગોનું વર્ણન કરે છે. મધ્યરાત્રિના પોકારનો ઇતિહાસ ઉપાસકોના બે વર્ગો ઉત્પન્ન કરે છે, અને હબક્કુકમાં એ બે વર્ગોને સંબોધવામાં આવ્યા છે.

આગામી પરિચ્છેદમાં, હબક્કુક 2 અને યહેઝકેલનો ઉલ્લેખ કર્યા પછી, તે વર્ગોમાંના એકની ઓળખ આપે છે: “રાહ જોનારાઓ.” રાહ જોનારાઓ કોણ છે? તેઓ તે લોકો છે, જેઓ દાનિયેલ 12 ને પૂર્ણ કરી રહ્યા છે: “ધન્ય છે તે, જે રાહ જુએ છે, અને 1335 સુધી પહોંચે છે.” આ વર્ગ રાહ જોનારાઓનો છે.

પ્રતીક્ષા કરનારાઓ આનંદિત થયા, કારણ કે તેઓ માનતા હતા કે જે આરંભથી અંતને જાણે છે, તેણે યુગો પાર દૃષ્ટિ કરીને, તેમની નિરાશાને પૂર્વ જોઈ, તેમને સાહસ અને આશાના વચનો આપ્યા હતા.

અમને એક બહેનનો ફોન આવ્યો હતો, જે કેટલાંક વર્ષોથી પૂર્વ યુરોપના દેશોમાંના એક દેશમાં કાર્ય કરી રહી હતી. તે ત્યાંની જ હતી, પછી અમેરિકા ગઈ, અને જ્યારે તેણે આ સંદેશને સમજ્યો, ત્યારે પાછી ત્યાં જતી રહી. તેને વિરોધનો સામનો કરવો પડ્યો છે; તેના પૂર્વ ચર્ચ-પરિવારે તેના દેશમાંના આગેવાનોનો સંપર્ક કરીને તેના માટે “દરવાજો બંધ કરી દેવા” પ્રયત્ન કર્યો છે. તાજેતરમાં, પ્રભુએ તેના માટે જૂથો સાથે આ સંદેશ વહેંચવાનો દ્વાર ખોલ્યો છે.

આજે વહેલી સવારે તેણીએ ફોન કરીને જણાવ્યું કે એક અવરોધ વાહન યવસ્થા થાનો હતો. આ સંદેશ લઈને મુસાફરી કરવા અને ઉપદેશ આપવા માટે તેમને એક કારની જરૂર હતી, પરંતુ તેમના પાસે પૂરતા નાણાં નહોતાં. તેઓ આ સ્થળે પહોંચતા જ, અમેરિકાના સંયુક્ત રાજ્યોથી પ્રભુદ્વારા પ્રેરિત મિત્રોએ કાર ખરીદી શકાય એટલા નાણાં મોકલી આપ્યા.

આ જ પ્રકારનો અનુભવ નિરાશ થયેલાઓ સાથે બની રહ્યો હતો. તેઓ નિરાશ હતા, પરંતુ પ્રભુએ તેમને ઉત્સાહ આપવા માટે શાસ્ત્રવચનો તરફ દોરી જઈને કહ્યું, “આ નિરાશા મારી દિશાનુસાર હતી. માત્ર આગળ વધતા રહો.”

જો શાસ્ત્રના આવા અંશો તેમને ધીરજપૂર્વક રાહ જોવાની અને દેવના વચન પરના પોતાના વિશ્વાસને દૃઢતાથી પકડી રાખવાની ચેતવણી ન આપતા, તો એ કઠિન ઘડીમાં તેમનો વિશ્વાસ નિષ્ફળ ગયો હોત.

દસ કુંવારીઓનું દૃષ્ટાંત અને વિલંબનો સમય

નોંધ લો કે બહેન વ્હાઇટે દસ કુંવારીઓની ઉપમાને હબક્કૂક 2 સાથે કેવી રીતે જોડેલી છે, કારણ કે બંનેમાં વિલંબના સમય અને ઉપાસકોના બે વર્ગોની ચર્ચા કરવામાં આવે છે.

માથ્થી 25માં આવેલી દસ કુંવારીઓની દૃષ્ટાંતકથા પણ એક્ઝેન્ટિસ્ટ પ્રજાના અનુભવને દર્શાવે છે. માથ્થી 24માં, પોતાના આગમનના ચિહ્ન અને જગતના અંત વિષે શિષ્યોના પ્રશ્નના ઉત્તરરૂપે, ખ્રિસ્તે પોતાના પ્રથમ આગમનથી લઈને બીજા આગમન સુધી જગતના તથા ચર્ચના ઇતિહાસમાં બનનારી કેટલીક અતિ મહત્વની ઘટનાઓ દર્શાવી હતી; અર્થાત્, યેરુશાલેમનો નાશ, મૂર્તિપૂજક તથા પાપાસત્તાકીય સત્તામણીઓ હેઠળ ચર્ચ પર આવેલું મહાસંકટ, સૂર્ય અને ચંદ્રનું અંધકારમય થવું, અને તારાઓનું પડવું. ત્યારબાદ તેમણે પોતાના રાજ્યમાં પોતાના આગમન વિષે કહ્યું, અને તેમના પ્રગટ થવાની રાહ જોતા સેવકોના બે વર્ગોને વર્ણવતી દૃષ્ટાંતકથા રજૂ કરી. અધ્યાય 25 આ શબ્દોથી શરૂ થાય છે: “ત્યારે સ્વર્ગનું રાજ્ય દસ કુંવારીઓને સમાન ગણાશે.” અહીં છેલ્લા દિવસોમાં જીવતી ચર્ચને દૃશ્યમાન કરવામાં આવી છે, —હવે, તે આને મિલરાઇટ ઇતિહાસ પર લાગુ કરી રહી છે, પરંતુ તેણી શું કહી રહી છે તે ધ્યાન આપો—“અહીં છેલ્લા દિવસોમાં જીવતી ચર્ચને દૃશ્યમાન કરવામાં આવી છે, —“છેલ્લા દિવસોમાં જીવતી ચર્ચ” કોણ છે? તે તો આપણે જ છીએ.

એ જ વાત અધ્યાય 24ના અંતમાં સૂચવવામાં આવી છે. આ રૂપકમાં તેમની અનુભૂતિ પૂર્વાય વિવાહની ઘટનાઓ દ્વારા દર્શાવવામાં આવી છે. “ત્યારે સ્વર્ગનું રાજ્ય દસ કુંવારીઓ સમાન ગણાશે, જેમણે પોતાની દીવટીઓ લીધી અને વરરાજાને મળવા નીકળી. અને તેમનીમાંથી પાંચ બુદ્ધિમાન હતી અને પાંચ મૂર્ખ હતી. મૂર્ખોએ પોતાની દીવટીઓ તો લીધી, પરંતુ પોતાની સાથે તેલ લીધું નહીં; પરંતુ બુદ્ધિમાનોએ પોતાની દીવટીઓ સાથે પોતાના પાત્રોમાં તેલ લીધું. વરરાજા મોડા પડતાં તેઓ બધાં ઊંધી ગઈ અને સૂઈ રહી. અને મધ્યરાત્રીએ એક હાકલ કરવામાં આવી, જુઓ, વરરાજા આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો.”

પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશ દ્વારા જે રીતે ખ્રિસ્તના આગમનની જાહેરાત કરવામાં આવી હતી, તે વધૂવરનાં આગમન દ્વારા પ્રતીકાત્મક રીતે દર્શાવવામાં આવ્યું હોવાનું સમજાયું. તેમના શીઘ્ર આગમનની ઘોષણા હેઠળ થયેલ વ્યાપક સુધારણા કુંવારિકાઓના બહાર નીકળવા સાથે સુસંગત હતી. આ દૃષ્ટાંતમાં, જેમ કે મથિ 24 માં, બે વર્ગો દર્શાવવામાં આવ્યા છે. સર્વે પોતાના દીવા, એટલે કે બાઇબલ, લઈને વધૂવરને મળવા નીકળ્યા હતા. પરંતુ મૂર્ખ કુંવારિકાઓએ તેલ વિના પોતાના દીવા લીધા, જ્યારે બુદ્ધિમતીઓએ પોતાના વાસણોમાં તેલ લીધું. બુદ્ધિમતીઓએ ઈશ્વરની કૃપા, પવિત્ર આત્મિકતાની નવીકરણકારી અને પ્રકાશદાયક શક્તિ પ્રાપ્ત કરી હતી, જેણે તેમના પગ માટે તેમના વચનને દીવો બનાવી દીધું. તેઓ સત્વરે જાણવા માટે પવિત્ર શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરતા હતા અને હૃદય તથા જીવનની પવિત્રતાને ગંભીરતાપૂર્વક શોધતા હતા.

તેઓ પાસે ૮ યક્તિ ગત અનુભવ અને ઈશ્વર તથા તેમના વચન પર એવો વિશ્વાસ હોતો, જેને નિરાશા અને વિલંબ દ્વારા ઉથલાવી શકાય તેમ નહોતું. બીજા લોકો ઉદ્દીપનાથી ચાલતા હતા, પોતાના ભાઈઓના વિશ્વાસ પર નિર્ભર રહેતા હતા, સારા ભાવોને પૂરતા માનતા હતા, પરંતુ સત્યની સંપૂર્ણ સમજણથી અને કૃપાના યથાર્થ કાર્યથી રહિત હતા. તેઓ વિલંબ અને નિરાશા માટે તૈયાર નહોતા. જ્યારે પરીક્ષા આવી, ત્યારે તેમનો વિશ્વાસ નિષ્ફળ ગયો, અને તેમના દીવાઓનો પ્રકાશ મંદ પડી ગયો.

"જ્યારે વરરાજા મોડા પડ્યા,"

વર ક્યારે મોડો પડ્યો? ૨૨ માર્ચ, ૧૮૪૪. તે મોડો પડે છે. હવે શું થવાનું છે? આ બે વર્ગો પ્રગટ થવાના છે.

જ્યારે આપણે મધ્યરાત્રિના પોકારને ભૂલી જઈએ છીએ અને નીચેના દુષ્ટ જગત તરફ જતા માર્ગ પરથી ખસી જઈએ છીએ, ત્યારે આપણે દર્શાવીએ છીએ કે આપણે સુસમાચારને સમજતા નથી. સનાતન સુસમાચાર એ ખ્રિસ્તનું કાર્ય છે, જેમાં તે પરીક્ષણ કરનાર ભવિષ્યવાણીય સંદેશના આધાર પર ઉપાસકોના બે વર્ગો ઉત્પન્ન કરે છે. વિલંબના સમયથી લઈને દ્વાર બંધ થવા સુધી, આ સનાતન સુસમાચારનો પરાકાષ્ટા બિંદુ છે. અહીં, પ્રભુ વિલંબના સમયમાં બે વર્ગોને લઈને, તેમને પોતાના સાથે ન્યાયમાં દોરી જવા ઇચ્છે છે, અને તેમને એક પરીક્ષણ પ્રક્રિયામાંથી પસાર કરે છે, જેથી સાબિત થાય કે ખરેખર તેઓ પાસે તેલ છે કે નથી. આ ખ્રિસ્તના તે કાર્યનો પરમોચ્ચ બિંદુ છે, જેમાં તે સોનાને કચરાથી, ઘઉંને નીંદણથી, બુદ્ધિમાનોને મૂર્ખાથી અલગ પાડે છે.

"વર મોડું પડ્યો ત્યારે તેઓ સૌ ઊંઘી ગયા અને નિદ્રાધીન થયા." વરના મોડું પડવાથી તે સમય વીતી જવાનો અર્થ રજૂ થાય છે જ્યારે પ્રભુની અપેક્ષા રાખવામાં આવી હતી, નિરાશા, અને દેખીતો વિલંબ. આ અનિશ્ચિતતાના સમયમાં ઉપરછલ્લા અને અર્ધહૃદયવાળા લોકોનો રસ ટૂંક સમયમાં જ ડગમગાવવા લાગ્યો, અને તેમના પ્રયત્નો શિથિલ બન્યા; પરંતુ જેમનો વિશ્વાસ બાઇબલના વ્યક્તિગત જ્ઞાન પર આધારિત હતો, તેમના પગ નીચે એવી શિલા હતી, જેને નિરાશાની તરંગો ધોઈ દૂર કરી શકતા નહોતા. "તેઓ સૌ ઊંઘી ગયા અને નિદ્રાધીન થયા;" એક વર્ગ નિષ્કાળજીપણામાં અને પોતાના વિશ્વાસના ત્યાગમાં, અને બીજો વર્ગ વધુ સ્પષ્ટ પ્રકાશ આપવામાં આવે ત્યાં સુધી ધીરજપૂર્વક પ્રતીક્ષા કરતાં. તો પણ પરીક્ષાની રાત્રિમાં પાછળનો વર્ગ પણ કોઈ અંશે પોતાનો ઉત્સાહ અને સમર્પણ ગુમાવતો જણાયો. અર્ધહૃદયવાળા અને ઉપરછલ્લા લોકો હવે પોતાના ભાઈઓના વિશ્વાસ પર વધુ આધાર રાખી શકતા નહોતા. દરેકે પોતે જ ઊભો રહેવું અથવા પડવું હતું.

જ્યારે નિરાશા આવી, ત્યારે બે વર્ગો ભિન્ન રીતે સૂવા લાગ્યા; પરંતુ બુદ્ધિશાળી કન્યાઓએ પણ પોતાનો થોડોક ઉત્સાહ ગુમાવ્યો. પ્રભુ આમાં માર્ગદર્શન આપી રહ્યા હતા, જેથી જ્યારે એક્સેટર કેમ્પ મીટિંગમાં મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ આવ્યો, ત્યારે તેઓ તેમની વચ્ચે એક કાર્ય સિદ્ધ કરે.

પરીક્ષણની પ્રક્રિયા: વિલંબનો સમય અને મધ્યરાત્રિનો પોકાર

પ્રોફેસીનો આત્મા, ખંડ ૪, પાનું ૨૨૮ માંથી: યાદ રાખો કે આ પ્રક્રિયા—મધ્યરાત્રિની પોકાર, વિલંબના સમયથી લઈને દ્વાર બંધ થવા સુધી—એ પ્રભુ પોતાની પ્રજાની પરીક્ષા કરે છે. એક્સેટર કેમ્પ મીટિંગમાં થયેલી મધ્યરાત્રિની પોકાર, તેની જાહેરાતથી લઈને ૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ સુધી, તે ઇતિહાસનો માત્ર એક ભાગ છે. તેને વિલંબના સમયથી અલગ કરી શકાતી નથી, કારણ કે એ બે વર્ગના ઉપાસકો વચ્ચે મધ્યરાત્રિની પોકારના પ્રભાવ માટે તૈયારી કરે છે. તમારે મધ્યરાત્રિની પોકારને સમજવી જ જોઈએ, કારણ કે જો તમે એમ નહીં કરો, તો તમે માર્ગ પરથી ખસી જશો.

દેવે પોતાના લોકોને પરખવા માટે યોજના કરી હતી. ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓની ગણતરીમાં થયેલી એક ભૂલને તેમના હાથે ઢાંકી રાખી. તેમના હાથે, પ્રભુના હાથે, ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓની—બહુવચનમાં—ગણતરીમાં થયેલી એક વિશિષ્ટ ભૂલને ઢાંકી રાખી. એડવેન્ટિસ્ટ ટોએ

તે ભૂલ શોધી કાઢી નહોતી, અને તેમના સૌથી વિદ્વંસન વિરોધીઓ દ્વારા પણ તે શોધાઈ નહોતી. છેલ્લાઓએ કહ્યું, “ભવિષ્ય યવાણીના સમયગાળાઓની તમારી ગણતરી યોગ્ય છે. કોઈ મહાન ઘટના હવે થવા જ રહી છે; પરંતુ તે શ્રી મિલર જે આગાહી કરે છે તે નથી; તે જગતનું પરિવર્તન છે, અને ખ્રિસ્ત તનું બીજું આગમન નથી.”

અપેક્ષાનો સમય વીતી ગયો, અને ખ્રિસ્ત પોતાના લોકોએ મુક્તિ પામે તે માટે પ્રગટ થયા નહીં. જેમણે નિષ્ઠાપૂર્ણ વિશ્વાસ અને પ્રેમથી પોતાના ઉદ્ધારકની રાહ જોઈ હતી, તેઓ કડવી નિરાશાનો અનુભવ કર્યો. તેમ છતાં, પ્રભુએ પોતાનો હેતુ પૂર્ણ કર્યો હતો: જેમણે તેના પ્રાગટ્યની રાહ જોવાનો દાવો કર્યો હતો, તેમના હૃદયોનું તેમણે પરીક્ષણ કર્યું હતું. તેમની વચ્ચે ઘણા એવા હતા, જેઓ સત્યપ્રેમ કરતાં ભયથી વધુ પ્રેરિત થયા હતા. જ્યારે અપેક્ષિત ઘટના બની નહોતી, ત્યારે આ લોકોએ જાહેર કર્યું કે તેઓ નિરાશ થયા જ નહોતા; તેમણે તો ક્યારેય માન્યું જ નહોતું કે ખ્રિસ્ત આવશે. તેઓ સચ્ચા વિશ્વાસીઓના શોકનો ઉપહાસ કરનારાઓમાં સૌપ્રથમ હતા.

આ પ્રભુનો હેતુ હતો. ભવિષ્ય અંગે અમને ડરવાનું કંઈ નથી, સિવાય કે આપણે ભૂતકાળના આપણા અનુભવમાં પ્રભુએ અમને કેવી રીતે માર્ગદર્શન આપ્યું છે તે ભૂલી જઈએ; અને ડરવાનું કંઈ નથી, સિવાય કે આપણે આપણા ભૂતકાળના અનુભવમાં પ્રભુના ઉપદેશોને ભૂલી જઈએ. અમે સૂચવીએ છીએ કે તમે આ માર્ગદર્શનને તેમના ઉપદેશથી અલગ કરી શકતા નથી.

જેમ્સ વ્હાઇટ અને એલેન જી. વ્હાઇટના જીવન-રેખાચિત્રો, 1888, પૃષ્ઠ 186-187: “ઈશ્વરે 1843માં સમય પસાર થવા દ્વારા પોતાની પ્રજાની પરીક્ષા લીધી અને તેમને પરખ્યા. ભવિષ્યવાણીના સમયકાળોની ગણતરીમાં તેમણે જે ભૂલ કરી હતી—એક વિશિષ્ટ ભૂલ—તે તરત જ તેઓમાંના શીખેલા પુરુષોને પણ જણાઈ ન હતી, જેઓ ખ્રિસ્તના આગમનની રાહ જોનારાઓના મતોનો વિરોધ કરતા હતા. આ ગહન વિદ્વાનો જાહેર કરતા હતા કે શ્રી મિલર સમયની પોતાની ગણતરીમાં સાચા હતા, જોકે તે સમયકાળને પૂર્ણતા આપનાર ઘટનાના વિષયમાં તેઓ તેમનો વિરોધ કરતા હતા. પરંતુ તેઓ અને ઈશ્વરની રાહ જોતી પ્રજા, સમયના પ્રશ્ન અંગે એક સરખી ભૂલમાં હતા.”

અમે સંપૂર્ણપણે માનીએ છીએ કે દેવએ, પોતાની જ્ઞાને, એવી રચના કરી હતી કે તેમના લોકોએ નિરાશાનો સામનો કરવો જોઈએ—એવી નિરાશા જે હૃદયોને પ્રગટ કરવા અને સચ્ચા ચરિત્રોને વિકસિત કરવા માટે અત્યંત યોગ્ય હતી—માત્ર તેમના હૃદયો પ્રગટ કરવા માટે જ નહીં, પરંતુ તેમના ચરિત્રોને એવો વિકાસ આપવાનો કે મધ્યરાત્રિના પોકારમાં આવતા સંકટકાળે તે પ્રદર્શન પામે. જેઓએ પ્રથમ દૂતના સંદેશને દેવના ન્યાયોના ભયથી સ્વીકાર્યો હતો, કારણ કે તેઓ સત્યને પ્રેમ કરતા હતા અને સ્વર્ગના રાજ્યમાં વારસો મેળવવાની ઇચ્છા રાખતા હતા એટલા માટે નહીં, તેઓ હવે પોતાના સાચા સ્વરૂપમાં પ્રગટ થયા. તેઓ તે નિરાશ થયેલાઓની ઉપહાસ કરનારાઓમાં સૌથી પ્રથમ હતા, જેઓ ઈસુના પ્રગટ થવાની આતુરતાપૂર્વક રાહ જોતા હતા અને તેને પ્રેમ કરતા હતા. દેવની આ અતિ શોધક પરીક્ષાએ તેઓના સચ્ચા ચરિત્રોને પ્રગટ કર્યા, જેઓ પરીક્ષાની ઘડીએ પોતાના વિશ્વાસનો ઇનકાર કરીને જવાબદારી અને કલંકથી બચી જવા માંગતા હતા.

જેઓ નિરાશ થયા હતા તેઓને અંધકારમાં છોડવામાં આવી નહોતાં; કારણ કે ભવિષ્ય યવાણીના સમયગાળાઓનું આતુર પ્રાર્થનાઓ સાથે અન્વેષણ કરતાં, ભૂલ શોધાઈ આવી—એ એકમાત્ર ભૂલ—અને વિલંબના સમયગાળામાંથી ભવિષ્ય યવાણીની લેખણીનો અનુસરણ કરવામાં આવી ચું. ખ્રિસ્તના આગમનની આનંદમય અપેક્ષામાં, દર્શનના પ્રતીતિ થતા વિલંબને ધ્યાનમાં લેવામાં આવી ન હતો, અને તે દુઃખદ તથા અનપેક્ષિત આશ્ચર્યરૂપ બન્યો. તોય આ જ પરીક્ષા સત્યમાં નિષ્ઠાવાન વિશ્વાસીઓને વિકસાવવા અને દુઃખ બનાવવા માટે અત્યંત આવશ્યક હતી. વિલંબનો સમય અત્યંત આવશ્યક હતો. તે માત્ર બે વર્ષો ને પ્રગટ કરવાનો અને મધરાતની બૂમના ઇતિહાસથી લઈને બારણું બંધ થવા સુધી જેમના ચરિત્રો પ્રગટ થવાના હતા તેમનો વિકાસ શરૂ કરવાનો હતો એટલું જ નહીં, પરંતુ જેઓ આ પ્રશ્નમાં યોગ્ય પક્ષે બહાર આવશે

તેમને ૬ ઠ બનાવવા માટે પણ તે આવશ્યક હતો. તમે વિલંબના સમયને મધરાતની બૂમથી અથવા બારણું બંધ થવાથી અલગ કરી શકતા નથી.

જ્યારે તમે મધ્યરાત્રિની પોકારનો ઇનકાર કરો છો, ત્યારે તમે એ જ ઇતિહાસનો ઇનકાર કરો છો. મધ્યરાત્રિની પોકાર માત્ર એક્સેટર કેમ્પ મીટિંગમાં સેમ્યુઅલ સ્નોનો સંદેશ નથી; તે વિલંબના સમયનો અનુભવ છે. અહીં જ પ્રભુ આગેવાની કરી રહ્યા હતા. ભવિષ્ય માટે અમને ભય કરવાનો કોઈ કારણ નથી, સિવાય કે અમે આપણા ભૂતકાળના ઇતિહાસમાં પ્રભુની આગેવાનીને ભૂલી જઈએ—વિલંબના સમય અને મધ્યરાત્રિની પોકારનો આ ઇતિહાસ, જ્યાં તેમણે મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં સનાતન સુસમાચારને પરાકાષ્ટાએ પહોંચાડ્યો, અને ઉપાસકોના બે વર્ગો ઉત્પન્ન કર્યાં.

અર્લી રાઇટિંગ્સ, પૃષ્ઠ 74: "મેં જોયું છે કે 1843 નો ચાર્ટ પ્રભુના હાથે માર્ગદર્શન પામેલો હતો, અને તેમાં ફેરફાર કરવો જોઈએ નહીં; કે આંકડા જેમ તેઓ ઇચ્છતા હતા તેમ જ હતા; કે તેમનો હાથ તેના ઉપર હતો અને કેટલાક આંકડાઓમાં રહેલી એક ભૂલને ઢાંકી રાખી હતી, જેથી કોઈ તેને જોઈ શકે નહીં, જ્યાં સુધી તેમનો હાથ દૂર કરવામાં આવ્યો નહીં."

અધર્મનું રહસ્ય અને પરીક્ષણની પ્રક્રિયા

જો અમારી પાસે સમય હોત, તો અમે અધર્મના રહસ્ય વિષે ચર્ચા કરી શકતા. અધર્મના રહસ્યની એકથી વધુ યોગ્ય વ્યાખ્યા હોઈ શકે, પરંતુ અહીં તેનો અર્થ એવો છે કે પવિત્ર ઇતિહાસોમાં, જ્યાં પ્રભુ પોતાની પ્રજાની પરીક્ષા કરે છે, ત્યાં સારા સાથે ખરાબનું, સત્ય સાથે ભૂલનું મિશ્રણ કરવાની શૈતાનની ક્રિયા. શાસ્ત્રના પવિત્ર ઇતિહાસોમાં, જ્યાં પ્રભુ પોતાની પ્રજાને પરીક્ષણની પ્રક્રિયામાં લાવે છે, ત્યાં તમે હંમેશાં અધર્મનું રહસ્ય જોશો—સત્ય સાથે ભૂલનું મિશ્રણ કરવાની શૈતાનની પ્રવૃત્તિ. જ્યારે લોકો આ પરીક્ષાના બિંદુએ આવે છે, ત્યારે અધર્મના રહસ્યે મુદ્દાઓને ધૂંધળા બનાવી દીધા હોય છે.

જ્યારે નોહાનો પરીક્ષાનો સમય આવ્યો, ત્યારે બાઇબલ આપણને જણાવે છે કે તે પહેલાં શૈતાનનું બીજ દેવના બીજ સાથે ભળી ગયું હતું. આ જ કારણ હતું કે નોહાના સમયમાં અધર્મના રહસ્યની પૂર્ણતા થઈ, જેને ઉત્પત્તિમાં આ રીતે વ્યક્ત કરવામાં આવ્યું છે કે દેવના પુત્રોએ મનુષ્યોની પુત્રીઓને પત્નીરૂપે સ્વીકારી—બે બીજોના સંમિશ્રણ રૂપે, અધર્મનું તે રહસ્ય, જે નોહાની પરીક્ષા પહેલાં આવે છે.

મૂસા અને લાલ સમુદ્રની પરીક્ષાના પ્રસંગે, શાસ્ત્ર વર્ણવે છે કે ઈઝરાયલ, જેની લાલ સમુદ્ર અને સિનાઈ પર પરીક્ષા થવાની હતી, તે ત્યાં એટલો લાંબો સમય રહેવા હોવાથી મિસરની શિક્ષણોથી ભ્રષ્ટ બની ગયો હતો. એ જ અધર્મનું રહસ્ય હતું—શૈતાની શિક્ષણોના પ્રભાવ હેઠળ આવવું.

યહૂદીઓના સમયમાં, સન્હેદ્રિને તેમની પરીક્ષણ પ્રક્રિયાને અસ્વીકાર કરવા માટે માર્ગ તૈયાર કરનાર ગ્રીક શિક્ષણો જ હતા.

મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં, પ્રોટેસ્ટન્ટ ચર્ચોમાં રહેલા મિલરાઇટો પાપાસત્તાના 1260 વર્ષોના પ્રભાવમાંથી હમણાં જ બહાર આવ્યા હતા; આ પ્રભાવે શુદ્ધ બીજને અશુદ્ધ બીજ સાથે ભેળવી તેને ભ્રષ્ટ કર્યું, અને એ રીતે અધર્મના રહસ્યને ઉત્પન્ન કર્યું, જે મિલરાઇટ ઇતિહાસની પરીક્ષા પહેલાં આવ્યું હતું.

એ અનીતિનું રહસ્ય છે, જે સદા ઉપસ્થિત રહે છે.

જો તમે અધર્મના રહસ્ય કેવી રીતે કાર્ય કરે છે તેનો અભ્યાસ કરો, તો *Patriarchs and Prophets* ના પ્રથમ અધ્યાયમાં જાઓ. બહેન વ્હાઇટ આપણને જણાવે છે કે શૈતાને સ્વર્ગમાં અધર્મનું રહસ્ય કેવી રીતે સિદ્ધ કર્યું. સ્વર્ગમાં એક કસોટી થવાની હતી કે કયા દૂતો સ્થિર રહેશે અને કયા દૂર કરવામાં આવશે, અને તે કસોટીની પ્રક્રિયા પહેલાં જ શૈતાન સ્વર્ગમાં અધર્મનું રહસ્ય કાર્યાન્વિત કરી રહ્યો હતો.

શેતાને આ કાર્ય શંકા સૂસવીને, પોતાના શબ્દ દને દેવના વચનથી ઉપર રાખીને, અને તેથી પણ વધુ મહત્ત્વ વપૂર્ણ રીતે, અન્ય લોકોને પોતાની ખોટી શિક્ષાઓ યક્ત કરવા દોરીને—એક દુષ્ટ પ્રવૃત્તિ દ્વારા—કર્ચુ. તે તમારા મનમાં શંકા મૂકે, અને પછી તમે બહાર જઈને તે શંકા એક સમૂહ સમક્ષ યક્ત કરો. જો કોઈએ તે શંકા વિશે ફરિયાદ કરી હોત, તો તેઓ તેની સામે નહીં, પરંતુ તમારી સામે ફરિયાદ કરતા.

તાજેતરમાં, સ્પોકેન, વોશિંગ્ટનના એક પાદરીએ *Early Writings*, પાનું 74 વિષે ટિપ્પણી કરતાં કહ્યું: “હું એલેન વ્હાઇટના સમયકાળના શબ્દકોશમાં ગયો, એટલે કે વેબ્સ્ટરનું શબ્દકોશ, અને *figures* નો અર્થ અંકગણિત સાથે કોઈ સંબંધ ધરાવતો નથી.” આ વાત સાંભળનાર મોટા ભાગના લોકો તેની તપાસ કરતાં નહીં અને તેને માનતા. ઓછામાં ઓછું, તે પાદરી આ અવતરણમાં *figures* શું સૂચવે છે તે અંગે શંકા વાવી રહ્યો હતો; હકીકતમાં, તે અસત્ય બોલી રહ્યો હતો. વેબ્સ્ટરનું 1828નું શબ્દકોશ કહે છે: FIGURE, n. અંકગણિતમાં, સંખ્યાને દર્શાવતું ચિહ્ન, જેમ કે 2, 7, 9.

તે શંકા વ્યક્ત કરી રહ્યો હતો, અને તે કાર્ય કરી રહ્યો હતો જેને અધર્મના ભેદરૂપે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. તે એડવેન્ટિસ્ટો માટે—જો તેઓ જોવા ઇચ્છુક હોય—ઓળખાવી રહ્યો હતો કે પૃથ્વીના ઇતિહાસના આ સમયમાં, તમારે સત્યને તમારા માટે પોતે સમજવું જોઈએ અને મનુષ્યોની વાત સાંભળવી નહીં; કારણ કે, “. . . અધર્મનો ભેદ તો અત્યારે જ કાર્યરત છે: . . .”

અર્લી રાઇટિંગ્સ, પૃષ્ઠ 74: “. . . કે આ આકૃતિઓ તેમ જ હતી જેમ તે ઇચ્છતા હતા, અને તેમનો હાથ કેટલીક આકૃતિઓમાં રહેલી એક ભૂલ પર હતો અને તેને ઢાંકી રાખતો હતો, જેથી તેમનો હાથ દૂર કરવામાં ન આવ્યો ત્યાં સુધી કોઈ તેને જોઈ શક્યું નહીં.”

આ ધ્યાન ભટકાવવાનું સાધન છે, અને ધર્મશાસ્ત્રીઓ ઘણી વાર એવું કરે છે. જો તમે બાઇબલમાં અથવા પ્રોફેસીના આત્મામાં કોઈ શબ્દનો અર્થ સમજવા માંગતા હો, તો પહેલાં શબ્દકોશોમાં નથી જોવાનું; તમારે પ્રોફેટ તરફ જોવું જોઈએ. ઉદાહરણ તરીકે, દાનિયેલ 8:11 માં દાનિયેલ હિબ્રૂ શબ્દ rum નો ઉપયોગ કરે છે, જેનો અનુવાદ “taken away” તરીકે થયો છે. લોકો માને છે કે તેનો અર્થ “removed” થાય છે, પરંતુ દાનિયેલ rum નો ઉપયોગ અન્ય પાંચ વખત પણ કરે છે, અને ત્યાં તેનો અર્થ ક્યારેય “take away” થતો નથી—તેનો અર્થ “to lift up and exalt” થાય છે. તેથી, દાનિયેલ 8:11 માં rum નો અર્થ “take away” થાય છે એવું માનવું એટલે પરંપરાનું અનુસરણ કરવું, દાનિયેલે જે રીતે આ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે તેનું નહીં.

તે જ રીતે, એલેન વ્હાઇટના સંદર્ભમાં: જો તમે એવો દાવો કરવો ઇચ્છો કે Early Writings, 74 માં “figures” નો અર્થ કળાત્મક આકૃતિઓ અથવા ગ્રાફિક્સ થાય છે, તો તમે કહી શકો, “એલેન વ્હાઇટના સમયમાં શબ્દકોશ એવું કહેતું નથી કે figures નો અર્થ અંકગણિત થાય છે,” એવો ભરોસો રાખીને કે મોટાભાગના લોકો તેની તપાસ નહીં કરે. પરંતુ જો તેઓ તપાસ કરે, તો તેઓ જાણશે કે figures નો અર્થ ખરેખર અંકગણિત થાય છે.

પરંતુ તમે સૌપ્રથમ જે સ્થાન પર જાઓ છો તે એલેન વ્હાઇટ પોતે છે: આકૃતિઓથી તેણીનો શું અર્થ છે? Early Writings, પૃષ્ઠ 74 પર, તે કહે છે, “His hand was over and hid a mistake in some of the figures,” અને પૃષ્ઠ 236 પર તે કહે છે, “His hand covered a mistake in the reckoning of the prophetic periods.” પ્રેરણાપ્રાપ્ત ભવિષ્યવક્ત્રીએ સ્પષ્ટ કરે છે કે તેની પરિભાષામાં figures નો અર્થ ભવિષ્યવાણીના સમયગાળો થાય છે—અંકગણિત, કલાત્મક ચિત્રાંકન નહીં.

તો, પ્રભુએ પોતાની હથેળી શાની ઉપર રાખી? તેમણે ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓની ગણતરીમાં થયેલી એક ભૂલ—અંકડાઓ—ઉપર પોતાની હથેળી રાખી.

એલેન ૮ હાઇટ ડ્ર 1૨1 2520નું સમર્થન

આ જ મુખ્ય નિષ્કર્ષ છે. ઘણાં લોકો એ જ સંદેશ રજૂ કરી રહ્યા છે જે અમે કરી રહ્યા છીએ, અને હું તેમનો સમર્થન કરું છું. પરંતુ જ્યારે 2520 વિષે અને એલેન વ્હાઇટે તેને માન્ય ભવિષ્યવાણી માનતી હતી કે નહીં તે પ્રશ્ન આવે છે, ત્યારે આ જ દલીલ છે—આ જ પુરાવો છે અને અહીંથી જ તમને શરૂઆત કરવી જોઈએ. અન્ય બધી દલીલો માન્ય અને સત્ય છે, પરંતુ આ જ શરૂઆતનો બિંદુ છે.

અર્લી રાઇટિંગ્સ, પૃષ્ઠ 74 પર, જ્યાં એવું કહેવામાં આવે છે કે કેટલીક સંખ્યાઓની ભૂલ પર પ્રભુએ પોતાનો હાથ રાખ્યો હતો, ત્યાં તે જ પુસ્તકમાં, પૃષ્ઠ 236 પર, તે તેનો અર્થ આ રીતે નિર્ધારિત કરે છે: “મેં જોયું કે દેવના લોકો આનંદપૂર્વક અપેક્ષામાં હતા, પોતાના પ્રભુની રાહ જોતા હતા. પરંતુ દેવે તેમને પરીક્ષણ કરવા માટે એવું નિર્ધારિત કર્યું હતું.” તે ટેરીંગ ટાઇમ [22 માર્ચ, 1844], પ્રથમ નિરાશા વિષે બોલી રહી છે.

તે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના નિરાશા વિષે બોલતી નથી, કારણ કે ત્યાં પણ તેઓની કસોટી થવાની હતી; પરંતુ અહીં તે 22 માર્ચ, 1844ના વિલંબના સમય વિષે બોલે છે: “ઈશ્વરે તેમને કસવા માટે એવું નિર્ધારિત કર્યું હતું.” “ભવિષ્યવાણીના સમયખંડોની ગણતરીમાં થયેલી એક ભૂલ પર તેમના હાથે આવરણ મૂક્યું.” તે વિલંબના સમય દ્વારા તેઓની કસોટી કેવી રીતે કરવાની હતી? ભવિષ્યવાણીના સમયખંડો અંગેની તેમની સમજણ પર પોતાનો હાથ રાખીને. ભવિષ્ય વિષે તમને ડરવાનું કંઈ જ નથી, સિવાય કે આપણે ભૂલી જઈએ કે પ્રભુએ ભૂતકાળમાં, મિલરાઇટોના ઇતિહાસમાં અને તેમના શિક્ષણોમાં, આપણને કેવી રીતે માર્ગદર્શન આપ્યું છે.

આ ભવિષ્યવાણીય અવધિઓ જ તે શિક્ષણો હતા જેઓએ વિલંબનો સમય ઉત્પન્ન કર્યો. “તેમના હાથે ભવિષ્યવાણીય અવધિઓની ગણતરીમાં થયેલી એક ભૂલ ઢાંકી દીધી હતી. જેઓ પોતાના પ્રભુની રાહ જોઈ રહ્યા હતા તેઓએ આ ભૂલ શોધી કાઢી નહીં,”—એકવચન ભૂલ—“અને સમયનો વિરોધ કરનાર અતિશિક્ષિત પુરુષો પણ તેને જોઈ શક્યા નહીં. દેવે એવું નિર્ધાર્યું હતું કે તેમના લોકોને નિરાશાનો સામનો કરવો જોઈએ. સમય વીતી ગયો, અને જેઓ પોતાના તારણહાર માટે આનંદભરી અપેક્ષા સાથે રાહ જોઈ રહ્યા હતા તેઓ દુઃખી અને હતોત્સાહ બન્યા; જ્યારે જેઓએ ઈસુના પ્રાગટ્યને પ્રેમ કર્યો નહોતો, પરંતુ ભયવશ સંદેશને સ્વીકાર્યો હતો, તેઓ એથી પ્રસન્ન થયા કે તેઓ અપેક્ષાના સમયે આવ્યા નહોતા. તેમની ધાર્મિક કબૂલાતે હૃદયને અસર કરી નહોતી અને જીવનને શુદ્ધ કર્યું નહોતું. સમયનું વીતી જવું એવા હૃદયો પ્રગટ કરવા માટે ખૂબ જ યોગ્ય રીતે ગણિતાયેલું હતું. પોતાના તારણહારના પ્રાગટ્યને ખરેખર પ્રેમ કરનાર શોકગ્રસ્ત અને નિરાશ થયેલાઓની સામે ફરી વળી તેમનો ઉપહાસ કરનાર તેઓ જ સૌપ્રથમ હતા. મેં જોયું કે દેવે પોતાના લોકોને પરખવામાં અને તેમને એવી કસોટી આપવામાં કેટલી જ્ઞાનપૂર્ણતા બતાવી કે જેના દ્વારા જાણી શકાય કે અજમાયશની ઘડીએ કોણ સંકોચાઈ જશે અને પાછા વળી જશે.”

ઈસુ અને સમગ્ર સ્વર્ગીય સૈન્યએ તેઓ તરફ સહાનુભૂતિ અને પ્રેમથી નજર કરી, જેઓએ મધુર અપેક્ષા સાથે તેને જોવા લાંબા સમયથી આતુરતા રાખી હતી, જેને તેમની આત્માઓ પ્રેમ કરતી હતી. તેમની પરીક્ષાની ઘડીએ તેમને ધારણ રાખવા માટે દેવદૂતો તેમની આસપાસ મંડરાઈ રહ્યા હતા. જેમણે સ્વર્ગીય સંદેશ સ્વીકારવાનું ઉપેક્ષ્યું હતું, તેઓ અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવ્યા; અને દેવનો ક્રોધ તેમના વિરુદ્ધ પ્રજ્વલિત થયો, કારણ કે તેમણે તે પ્રકાશ સ્વીકાર્યો નહીં, જે તેમણે સ્વર્ગમાંથી તેમની પાસે મોકલ્યો હતો. તે વિશ્વાસુ, નિરાશ થયેલા લોકો, જેઓ સમજી શકતા નહોતા કે તેમનો પ્રભુ કેમ આવ્યો નહીં, તેઓ અંધકારમાં છોડવામાં આવ્યા નહોતા. ફરી એકવાર તેઓને ભવિષ્યવાણીના સમયકાળોની તપાસ કરવા માટે તેમની બાઇબલો તરફ દોરવામાં આવ્યા. પ્રભુનો હાથ આ આંકડાઓ પરથી હટાવવામાં આવ્યો, અને તે ભૂલ—એકમાત્ર—સમજાવવામાં આવી.

અહીં તેણી 1843ના ચાર્ટમાં આંકડાઓ અંગે થયેલી ભૂલ સમજાવે છે, અને તેણીએ અગાઉથી જ નિર્ધારિત કર્યું છે કે આ આંકડાઓ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. “તેઓએ જોયું કે

ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ 1844 સુધી પહોંચતા હતા, અને એ જ પુરાવા, જે તેમણે દર્શાવવા માટે રજૂ કર્યા હતા કે ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ 1843માં સમાપ્ત થયા હતા, તે સાબિત કરતા હતા કે તેઓ 1844માં પૂર્ણ થશે." ચર્ચાનો અંત! એલેન C હાઇટ 2520 પર પોતાની મંજૂરીની મુહર મૂકે છે.

1843 ના ચાર્ટ પર માત્ર ત્રણ જ ભવિષ્યવાણીય અવધિઓ એવી હતી, જેની સમાપ્તિ 1843 માં થતી હોવાનું તેઓ સમજી બેઠા હતા: 1335, 2520, અને 2300. આ આકૃતિઓમાંની કેટલીક સંખ્યાઓ—આ ચાર્ટ પરની ભવિષ્યવાણીય અવધિઓ—વિશે થયેલી એક ભૂલ ઉપર ઈશ્વરે પોતાનો હાથ રાખ્યો હતો, જ્યાં સુધી તેમનો હાથ દૂર કરવામાં આવ્યો ન હતો. જ્યારે તેમણે પોતાનો હાથ દૂર કર્યો, ત્યારે વિશ્વાસપૂર્વક રાહ જોનારા લોકો ફરીથી ભવિષ્યવાણીય અવધિઓનો અભ્યાસ કરવા દોરાયા, અને તેમણે જાણ્યું કે જ એ જ પુરાવો, જેના આધારે તેઓ રજૂ કરતા હતા કે ભવિષ્યવાણીય અવધિઓ 1843 માં પૂર્ણ થઈ હતી, તે પછી એવું સાબિત કરતી હોવાનું માન્ય થયું કે તેમાંની બે 1844 માં પૂર્ણ થઈ હતી.

૧૩૩૫ ની શરૂઆત ઇ.સ. ૫૦૮ માં થાય છે અને તેનો અંત ૧૮૪૩ માં આવે છે. ૨૫૨૦ ની શરૂઆત ઇ.પૂ. ૬૭૭ માં થાય છે અને તે વર્ષની પૂર્ણતાથી પ્રભાવિત થાય છે. આગેવાનો માનતા હતા કે તેનો અંત ૧૮૪૩ માં આવ્યો, પરંતુ પછી તેઓએ સમજ્યું કે જેમણે તેમને ૧૮૪૩ ની આગાહી કરવા દોર્યા તે જ પુરાવાએ સાબિત કર્યું કે ૨૫૨૦ ની ભવિષ્યવાણીનો અંત ૧૮૪૪ માં આવ્યો. ૨૩૦૦ ની ભવિષ્યવાણી ઇ.પૂ. ૪૫૭ માં શરૂ થાય છે, અને તેઓ માનતા હતા કે તેનો અંત ૧૮૪૩ માં આવ્યો; પરંતુ નિરાશા પછી, ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓના તેમના અભ્યાસ દ્વારા તેઓએ સમજ્યું કે તેનો અંત ૧૮૪૪ માં આવ્યો.

તેઓએ ભવિષ્યવાણી કરી હતી કે માત્ર ત્રણ ભવિષ્યવાણીઓ 1843માં સમાપ્ત થશે, અને તેમાંની એક ખરેખર સમાપ્ત થાય છે: 1335. આ ભવિષ્યવાણી એવી નથી કે જેના ઉપર પ્રભુએ પોતાનો હાથ રાખ્યો હતો. તે મોડું પડવાના સમયથી લઈ મધ્યરાત્રિના પોકાર દ્વારા 22 ઓક્ટોબર, 1844 સુધીની મિલરાઇટોના ઇતિહાસને ઓળખાવે છે.

ગઈકાલની રજૂઆતમાં, આપણે એલેન વ્હાઇટના આ ઉદ્દરણ સાથે સમાપ્ત કર્યું હતું: "ધન્ય છે તેઓની આંખો જેઓએ 1843 અને 1844માં જોવાયેલી બાબતો જોઈ હતી." આ છે, "ધન્ય છે તે જે 1843 સુધી આવે છે." પછીના પરિણેદમાં, તે કહે છે, "સંદેશ આપવામાં આવ્યો હતો. અને સંદેશને ફરીથી જાહેર કરવામાં કોઈ વિલંબ થવો જોઈએ નહીં, કારણ કે સમયનાં ચિહ્નો પૂર્ણ થઈ રહ્યાં છે; સમાપનનું કાર્ય અવશ્ય પૂર્ણ થવું જોઈએ. થોડા સમયમાં એક મહાન કાર્ય કરવામાં આવશે. ટૂંક સમયમાં દેવની નિયુક્તિથી એક સંદેશ આપવામાં આવશે, જે વકરીને જોરદાર પોકાર બનશે. ત્યારે દાનિયેલ પોતાના ભાગમાં ઊભો રહેશે, પોતાનું સાક્ષ્ય આપવા માટે." Manuscript Releases, volume 21, 437.

દાનિયેલ પોતાના હિસ્સામાં ઊભો રહે છે, તે દાનિયેલ 12ની કલમ 13 છે. "ધન્ય છે તે આંખો જેઓએ 1843 અને 1844માં જોવાયેલી બાબતો જોઈ" તે કલમ 12 છે. એલેન વ્હાઇટ દાનિયેલ 12:12-13 પર દેવી વ્યાખ્યા આપે છે, કહે છે કે આ કલમો સમયની ભવિષ્યવાણી વિષે નથી, પરંતુ એવા અનુભવ વિષે છે જેમાં 1843 અને 1844નો સમાવેશ થાય છે, જે 1843 વિશેની ગેરસમજમાંથી ઉત્પન્ન થયો હતો અને જે વિલંબના સમયને ઉત્પન્ન કરે છે. જ્યારે વિલંબનો સમય આવે છે, ત્યારે "ધન્ય છે તે જે રાહ જુએ છે." જો કે દર્શન મોડું પડે, તો તેની રાહ જો. ધન્ય છે તે જે વિલંબના સમયથી લઈને દ્વાર બંધ થાય ત્યાં સુધી વિશ્વાસપૂર્વક રાહ જુએ છે. જે વિશ્વાસુ વ્યક્તિ 1843 અને 1844માં જુએ છે તે એક આશીર્વાદ છે, જે તેને પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કરાવે છે.

૧૩૩૫ની ભવિષ્યવાણી 1843માં પૂર્ણ થઈ, અને તે મધ્યરાત્રિના પોકારના આગમનને ચિહ્નિત કરતી હતી. 2520 અને 2300ના ભવિષ્યવાણીય સમયકાળ 1844માં પૂર્ણ થાય છે. એલેન વ્હાઇટ કહે છે કે એ જ પુરાવા, જેણે તેમને આ જાહેરાત કરવા પ્રેર્યા હતા કે 2520, 2300 અને 1335 1843માં પૂર્ણ થયા હતા, પછી એ સાબિત કરવા માટે માન્ય માનવામાં આવ્યા કે તેઓ 1844માં પૂર્ણ થશે.

દેવના વચનમાંથી પ્રકાશ તેમની સ્થિતિ પર ચમક્યો, અને તેમણે વિલંબનો એક સમય શોધી કાઢ્યો—“જોકે તે [દર્શન] વિલંબ કરે, તો પણ તેની રાહ જો.” ખ્રિસ્તના તાત્કાલિક આગમન પ્રત્યેના તેમના પ્રેમમાં, તેમણે દર્શનના વિલંબને અવગણ્યો હતો, જે સત્ય રાહ જોનારાઓને પ્રગટ કરવા માટે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યો હતો. ફરીથી તેમની પાસે સમયનો એક નિશ્ચિત બિંદુ હતો. છતાં મેં જોયું કે તેમણે 1843માં તેમની આસ્થાને જેવો ઉત્સાહ અને શક્તિની છાપ આપ્યો હતો, તેવા સ્તરના ઉત્સાહ અને ઊર્જા ધરાવવા માટે તેમના ભારે નિરાશાથી ઉપર ઊઠી શક્યા નહીં.

શેતાન અને તેના દૂતો તેઓ પર વિજયી બન્યા, અને જેઓએ તે સંદેશ સ્વીકાર્યો નહોતો તેઓએ, જેને તેઓ ભ્રમણા કહેતા હતા તેને સ્વીકારી ન લેવાની પોતાની દૂરદર્શી સમજ અને જ્ઞાન અંગે પોતાને અભિનંદન આપ્યાં. તેઓને એ ભાન નહોતું કે તેઓ પોતાના જ વિરુદ્ધ ઈશ્વરની સલાહનો ત્યાગ કરી રહ્યા હતા, અને શેતાન તથા તેના દૂતોની સંગતમાં મળીને ઈશ્વરના લોકો, જેઓ સ્વર્ગપ્રેરિત સંદેશને જીવનમાં ઉતારી રહ્યા હતા, તેમને મૂંઝવણમાં મૂકવાનું કાર્ય કરી રહ્યા હતા.

આ ઇતિહાસમાં ઉપાસકોના બે વર્ગો છે. અવિશ્વાસુ વર્ગ રાહ જોનારાઓની હાંસી ઉડાવે છે, પરંતુ રાહ જોનારાઓને પ્રબોધકીય સમયગાળાઓ તરફ પાછા દોરવામાં આવે છે અને તેઓ સમજવા લાગે છે કે તે જ પુરાવા, જેણે તેમને 1843માં 2520 અને 2300ના સમાપનને ઓળખવા દોર્યા હતા, એ જ સાબિત કરવા માટે હતા કે તેઓ 1844માં સમાપ્ત થયા હતા.

જોકે રાહ જોનારા લોકોએ આ વાત ઓળખી હતી, તેમ છતાં તેઓ પ્રથમ નિરાશા પહેલાં જેટલા પ્રભુ માટે જીવંત હતા એટલા રહ્યા નહોતા. મધરાત્રિના ઘોષણાના સંદેશથી તેઓ ફરી પ્રજ્વલિત થવાના હતા. રાહ જોનારા લોકોએ મધરાત્રિના ઘોષણા પહેલાં જ 1844ને, ભવિષ્યવાણીઓના અંતને, સમજી લીધું હતું.

મધરાત્રિના ઘોષણાના સંદેશે રાહ જોનારાઓને 22 ઓક્ટોબર, 1844 ની ઓળખ કરવામાં સક્ષમ બનાવ્યા. આ માહિતી સાથે, ઘટના માત્ર 1844ના કોઈ સમયની નહોતી; તે તો આ જ દિવસે હતી, અને તેથી તે સંદેશને શક્તિ પ્રાપ્ત થઈ.

શું તમે આ પ્રક્રિયા જુઓ છો? જે શિક્ષણો આ અનુભવ ઉત્પન્ન કરે છે, તે ત્રણ ભવિષ્યવાણીઓ છે: 1335, 2300, અને 2520.

આ વાતની સમજ થયા પછી, તેઓએ ઘોષણા કરવી શરૂ કરી, “બાબેલમાંથી બહાર નીકળો.” આ બીજા દૂતનો સંદેશ છે.

આ બાબતમાં આપણે સ્પષ્ટ હોઈએ: વિલંબના સમયમાં શું સમાપ્ત થાય છે? 1843નું ચાર્ટ વાપરવાનું. તેમણે આ ચાર્ટને બાજુએ મૂકી દીધું, કારણ કે હવે તેઓ સમજી ગયા હતા કે પ્રભુ 1844માં આવવાના હતા, જ્યારે ચાર્ટમાં 1843 લખેલું હતું. તેથી, તેમણે બીજા દૂતના સંદેશાના ઇતિહાસ માટે આ ચાર્ટને બાજુએ મૂકી દીધું.

બીજા દૂતના ઇતિહાસમાં તેમનો સંદેશ શું બને છે? છેલ્લો પરિચ્છેદ તે સમજાવે છે.

આ સંદેશમાં વિશ્વાસ કરનારાઓને ચર્ચામાં દબાવવામાં આવતા હતા. થોડા સમય સુધી, જેઓ આ સંદેશને સ્વીકારતા નહોતાં તેઓ પોતાના હૃદયની ભાવનાઓ અનુસાર વર્તવામાં ભયને કારણે રોકાયેલા રહ્યા; પરંતુ સમયના પસાર થવાથી તેમની સાચી લાગણીઓ પ્રગટ થઈ. તેઓ તે સાક્ષીને મૌન કરાવવા ઇચ્છતા હતા, જે રાહ જોનારાઓને આપવાનું બાધ્ય લાગતું હતું, કે ભવિષ્યવાણીના સમયગાળા 1844 સુધી વિસ્તરતા હતા.

કયા ભવિષ્યવાણીય સમયગાળો? 2520, 2300, અને 1335. આ ઇતિહાસમાં તેમનો સંદેશ એ જ છે. હવે તેઓ કહી રહ્યા છે, “અમને સમજાવું! આ ભવિષ્યવાણીઓ 1844 સુધી વિસ્તરે છે.” મધ્યરાત્રિના પોકારના

ઇતિહાસમાં તેમનો સંદેશ 2520 અને 2300 વર્ષો ની ભવિષ્યવાણીઓ છે.

થોડા સમય સુધી, જેઓ સંદેશ સ્વીકારવા ઇચ્છતા ન હતા તેઓ પોતાના હૃદયની ભાવનાઓને કાર્યરૂપ આપતાં ભયને લીધે રોકાયેલા રહ્યા; પરંતુ સમય પસાર થતાં તેમની સાચી લાગણીઓ પ્રગટ થઈ. તેઓ તે સાક્ષીને મૌન કરાવવા ઇચ્છતા હતા, જેની સાક્ષી રાહ જોનારાઓ પોતાને આપવી ફરજિયાત માનતા હતા—એ કે પ્રબોધકીય અવધિઓ 1844 સુધી વિસ્તરતી હતી. વિશ્વાસીઓએ પોતાની ભૂલ—એક વિશિષ્ટ ભૂલ—સ્પષ્ટતાપૂર્વક સમજાવી અને 1844માં તેઓ પોતાના પ્રભુની અપેક્ષા શા માટે રાખતા હતા તેનાં કારણો રજૂ કર્યાં. તેમના વિરોધીઓ રજૂ કરાયેલા શક્તિશાળી કારણો સામે કોઈ દલીલો લાવી શક્યા નહોતા. તોય પણ મંડળીઓનો ક્રોધ ભભૂકી ઉઠ્યો; તેમણે નક્કી કર્યું કે પુરાવા સાંભળવાના જ નહીં, અને સાક્ષીને મંડળીઓની બહાર જ રાખવી, જેથી બીજા લોકો તેને સાંભળી ન શકે.

જ્યારે તમે 2300 દિવસો સાથે સંબંધમાં 2520 રજૂ કરો છો, ત્યારે શું થાય છે? મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં, તમે ચર્ચામાંથી બહાર કરી દેવામાં આવો છો, અને તે સંદેશને મૌન કરવાના પ્રયાસો થાય છે.

જેઓએ ઈશ્વરે તેમને આપેલો પ્રકાશ બીજાઓથી રોકી રાખવાની હિંમત ન કરી, તેઓને ચર્ચામાંથી બહાર કાઢવામાં આવ્યા; પરંતુ યેસુ તેમની સાથે હતા, અને તેઓ તેમના મુખમંડળના પ્રકાશમાં આનંદિત હતા. તેઓ બીજા દૂતનો સંદેશ સ્વીકારવા માટે તૈયાર કરવામાં આવ્યા હતા. Early Writings, 235–237.

2520 અંગેના અભ્યાસમાં પ્રવેશ્યા વિના, અમે જે બતાવવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છીએ તે એ છે કે એલેન વ્હાઇટ 2520 પર પોતાની મંજૂરીની મુહર મૂકે છે. જો તમે આ જોઈ શકતા ન હો, તો તમને પ્રાર્થના કરવી જોઈએ કે યેશુ તમારી આંખોમાંથી પડદાં દૂર કરે. એલેન વ્હાઇટે કહ્યું હતું કે જેણે તેમને 1843ની આગાહી કરવા દોર્યા હતા તે જ પુરાવા ત્યારબાદ એ સાબિત કરતાં જોવા મળ્યા કે આ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ 1844માં પૂર્ણ થયા. તે હંમેશાં ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ, અથવા આંકડાઓ,નો ઉલ્લેખ બહુવચનમાં કરે છે. 1843ના ચાર્ટ પર માત્ર ત્રણ જ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ છે જે 1843માં પૂર્ણ થયા હતા.

જે એક 1843માં સમાપ્ત થાય છે—1335—તે માટે, વ્યાકરણની દૃષ્ટિએ યોગ્યતા રહે તે માટે, તેણી “આંકડાઓ” અને “ભવિષ્યવાણીય સમયગાળો” કહે તે માટે ઓછામાં ઓછા બે ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ જરૂરી છે. જો ત્રણ હોય અને તમે એક દૂર કરો, તો પછી તેણી જે બેને સમર્થન આપે છે તે 2520 અને 2300 જ છે, બીજું કોઈ શું કહે તેની પરવા કર્યા વિના.

આ ઇતિહાસમાં, જેમાં 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ એઝેન્ટિસ્ટોના મહા નિરાશાનો પણ સમાવેશ થાય છે, પ્રભુ એવો અનુભવ ઉત્પન્ન કરી રહ્યા હતા જેમાં તેઓને ચર્ચામાંથી બહાર કરવામાં આવી રહ્યા હતા, જેથી તેઓ મનુષ્યોના પ્રભાવ પર નહીં પરંતુ દેવના વચન પર ઊભા રહી શકે. ઈસુ ખ્રિસ્ત સાથે પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કરવા માટે જરૂરી વિશ્વાસ પ્રાપ્ત થાય તે માટે તેમને આ અનુભવની જરૂર હતી. તેઓને પરિપૂર્ણ કરી રહ્યા હતા જેથી અનાદિ સુવાર્તાને તેના નિષ્કર્ષ સુધી પહોંચાડી શકે.

અગ્રગામીઓની સાક્ષી: જેમ્સ વાઇટ અને ઉરિયા સ્મિથ

પછી, આપણા પાસે બે પાયોનિયર છે, જેમ્સ વ્હાઇટ અને ઉરિયા સ્મિથ. આ જ તે મુખ્ય પુરુષો છે, જેમને આધુનિક ધર્મશાસ્ત્રીઓ એ દાવો કરવા માટે ઉલ્લેખે છે કે જેમ્સ વ્હાઇટે 1863માં 2520ને નકારી કાઢ્યો હતો અને ઉરિયા સ્મિથે 1870ના અને 1880ના દાયકાઓમાં પોતાના લેખનમાં તેને નકારી કાઢ્યો હતો.

અમે 1844માં અને ત્યારબાદના થોડાક સમયમાં પાછા જઈએ છીએ, જેથી જોઈ શકીએ કે જેમ સંઘ હાઇટ અને ઉરિયા સ્મિથ એ જ ઇતિહાસનું વર્ણન કેવી રીતે કરે છે, જેનું વર્ણન એલેન સંઘ હાઇટે હમણાં જ કર્યું છે. તે આગાહીમય સમયગાળાઓ વિશે, પ્રભુએ પોતાનો હાથ હટાવી લેવાના વિષય વિશે અને ભૂલ દેખાઈ આવવા વિશે કહે છે; અને આ બંને પાયોનિયરો પણ એ જ કરે છે.

એલેન સંઘ હાઇટ “2520” અથવા “seven times” એવું કહેતી નથી, પરંતુ ઉરિયા સ્મિથ અને જેમ્સ સંઘ હાઇટ એવું કહે છે. તેઓ સ્પષ્ટ કરે છે કે આ ઇતિહાસમાં માન્ય ગણાયેલા ભવિષ્યવાણીય સમયગાળો 2520 અને 2300 હતા.

જેમ્સ સંઘ હાઇટ, રિવ્યુ એન્ડ હેરાલ્ડ, ખંડ 1, 9 જુલાઈ, 1851: “એક વિરોધી કહે છે, ‘હું માનતો નથી કે મધરાત્રીની ઘોષણા હજી સુધી આપવામાં આવી છે.’ અમે પણ માનતા નથી કે મધરાત્રીની ઘોષણા અમારી દ્વારા સાંભળવામાં આવી છે, અથવા કે તે કદી સાંભળવામાં આવશે. મતી 25:6 ની ઘોષણા, ‘જો, વર આવે છે,’ તે પૂર્વીય લગ્નના ઇતિહાસમાં છે. પરંતુ એ કે 1844 ના શરદઋતુમાં એક ઘોષણા આપવામાં આવી હતી, અને સમગ્ર એડવેન્ટ સમુદાયે તેને સંપૂર્ણપણે સ્વીકારી હતી, જે દૃષ્ટાંતની મધરાત્રીની ઘોષણાની સરખામણીમાં સારી રીતે બંધબેસે છે, તેને તેઓએ નકારવું ન જોઈએ જેઓને તેમાં અનુભવ થયો હતો.”

જેમ્સ સંઘ હાઇટ એવી એક ઐતિહાસિક પરિસ્થિતિ વિષે વ્યવહાર કરી રહ્યા છે જેમાં લોકો મધરાત્રિના પોકારને નકારી રહ્યા છે અને માર્ગ પરથી પડી રહ્યા છે. તે આ બાબતનો પ્રતિભાવ આપી રહ્યા છે અને આ ઇતિહાસની ચર્ચા કરશે.

તે યોગ્ય સમયે આવ્યો. દૃષ્ટાંતનો પોકાર વિલંબને, તથા ઉંઘ આવી જવી અને સૂઈ જવા પછી તત્ક્ષણે આવ્યો. અમે નિરાશ થયેલા હોવાથી થયેલા અમારા વિલંબને આ અનુસર્યું, અને નિષ્ક્રિય અવસ્થામાં રહેવા અમારા કાન સુધી તે પહોંચ્યો. તે પોકારે દસ કન્યાઓને જાગૃત કરી, અને પોતાની દીવટીઓ સુધારવા તેમને પ્રેરિત કરી. આ કાર્ય, આત્માની શક્તિ સાથે સંકળાયેલું હોવાથી, આગમન-લોકોને જાગૃત કરી ગયું, અને તેમને પહેલાં ક્યારેય ન કર્યું હોય તેવી રીતે બાઇબલનું અનુસંધાન કરવા, તથા પોતાને અને પોતાની સાંસારિક સંપત્તિને સંપૂર્ણપણે પ્રભુને સમર્પિત કરવા દોર્યાં. જેમણે આ પોકાર આપ્યો કે પ્રભુ સાતમા મહિનામાં, 1844માં, આવશે, તેમણે સ્પષ્ટપણે જોયું કે પ્રાકૃતિક કાળખંડો તે સમય સુધી પહોંચતા હતા; તેથી, આગમન 1843માં થશે તે સાબિત કરવા માટે જે પુરાવો તે કાળખંડોમાંથી રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો, એ જ 1844માં થશે તે પણ સાબિત કરતો હતો. ત્યારબાદ અમે ગણતરી કરવાની તે પદ્ધતિમાં એક ભૂલ જોઈ, જે 2300 દિવસોનો અંત 1843માં લાવતી હતી. આગમન વિરુદ્ધ લખનારાઓમાંથી કોઈએ પણ તેને જોયી નહોતી. દેવપ્રભુત્વના હાથે—મોટા ‘P’ સાથે—આ ભૂલને—એકવચનમાં—તે જોવાનો સમય આવે ત્યાં સુધી ઢાંકી રાખી. ભૂલ એમાં હતી કે 2300માંથી પૂરા 457 વર્ષ ઘટાડવામાં આવ્યા, જેના પરિણામે 1843 મળતું હતું, પરંતુ જ્યારે આજ્ઞા બહાર પડી, જેમાંથી 70 અઠવાડિયાંની ગણતરી થાય છે, ત્યારે ઇ.સ.પૂર્વ 457ના વર્ષનો જે અંશ વીતી ગયો હતો તેનો કોઈ હિસાબ કરવામાં આવ્યો નહોતો.

“અમારા મન તે સમયબિંદુ તરફ દોરવામાં આવ્યા, [1843,] કારણ કે વિવિધ ભવિષ્યવાણીક અવધિઓની ગણતરી તે વર્ષોથી કરતાં, જેમાં શ્રેષ્ઠ ક્રમસૂચકો તેમના આરંભને ચિહ્નિત કરનાર ઘટનાઓની પરિપૂર્તિ નિર્ધારિત કરે છે, તે બધી જ જાણે તે વર્ષ પૂર્ણ થતી દેખાતી હતી.”

હવે તે અમને તે ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ જણાવે છે, જે તેમના મતે 1843માં પૂર્ણ થતા હતા.

“પરંતુ, આ માત્ર દેખાવનું હતું.” માત્ર દેખાવમાં જ એવું હતું કે તેઓ 1843માં સમાપ્ત થયા. તેઓ શોધી કાઢશે કે તેઓ 1844માં સમાપ્ત થયા.

અમે 'સાત સમય,' અથવા 2520 વર્ષો ની ગણતરી મનશ શેહની બંધકાઈથી શરૂ કરીએ છીએ, જેને સમયગણના-વિદ્વાનોના મહાન એકમતથી ઇ.સ.પૂર્વે 677માં નિર્ધારિત કરવામાં આવી છે.' આ એ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળા હતા, જેઓના વિષયમાં તેઓ કાર્યરત હતા. 'આ તારીખ જ એકમાત્ર એવી છે, જેમાંથી અમે આ સમયગાળાની શરૂઆત માટે હંમેશા ગણતરી કરી છે; અને ઇ.સ.પૂર્વે 677ને 2520 વર્ષો માંથી ઘટાડતાં ઇ.સ. 1843 બાકી રહેતું હતું. તેમ છતાં, અમે આ બાબતનું ધ્યાન રાખ્યું નહોતું કે 2520 વર્ષ પૂર્ણ કરવા માટે ઇ.સ.પૂર્વેના સંપૂર્ણ 677 વર્ષ અને ઇ.સ.ના સંપૂર્ણ 1843 વર્ષ જરૂરી થતાં, તે અમને આ સમયગાળાને ઇ.સ. 1844માં એટલા સુધી વિસ્તૃત કરવા માટે પણ બાધકરતું હતું જેટલું તે ઇ.સ.પૂર્વે 677ની શરૂઆત પછી આરંભાયું હોઈ શકે.'

ભવિષ્યવાણીય અવધિઓમાં, જેઓમાં "દૈવી પ્રભુત્વના હાથે તેની ભૂલ ઉપર પોતાનો હાથ રાખ્યો હતો," તેમાં 2520 પણ સામેલ હતું.

ઉરિયાહ સ્મિથ: "ઈ.સ. 1843થી આગળ સમય પસાર થતો ગયો ત્યારે, ઘણા લોકોએ તેમની અપેક્ષિત મુક્તિના વર્ષની બાબતમાં થયેલી નિરાશાના કારણોની પૂછપરછ કરવાનું શરૂ કર્યું. ત્યારબાદ એવું જણાયું કે, તમામ ભવિષ્યવાણીય અવધિઓનો આરંભ ઇ.સ.પૂર્વેના તે વર્ષોમાં મૂકીએ, જ્યાં અમે હંમેશા તેમનો આરંભ માન્યો હતો, તો—even આ માન્યતા પર પણ કે અમારી કાળગણના અને તેમના આરંભની તારીખ સાચી હતી—તે પોતાની પોતાની અવધિ પ્રમાણે ઇ.સ. 1844ના વર્ષ દરમિયાન ક્યારેક જ પૂર્ણ થવાની હતી. આમ, સાત સમય, અથવા 2520 વર્ષ, જે ઇ.સ.પૂર્વે 677માં શરૂ થાય છે—મહાન જુબિલી, અથવા 2450 વર્ષ [જેનું દર્શન ન તો 1843ના અને ન તો 1850ના ચાર્ટોમાં કરવામાં આવ્યું છે.], જે ઇ.સ.પૂર્વે 607માં શરૂ થાય છે—અને દાનિયેલના 2300 વર્ષ, જે ઇ.સ.પૂર્વે 457માં શરૂ થાય છે—આ દરેક વર્ષોમાંથી, જેથી આ ભવિષ્યવાણીય અવધિઓને અનુક્રમે તારીખવામાં આવી હતી, તેમના આરંભને ચિહ્નિત કરતી વિવિધ ઘટનાઓ બનવા પહેલાં જ તે વર્ષોના કેટલાક ભાગો વીતી ચૂક્યા હતા; તેથી આવશ્યક હતું કે તેઓ ઇ.સ. 1844માં એટલા સુધી આગળ વધે જેટલા પ્રમાણમાં તેઓ તે ઇ.સ.પૂર્વેના વર્ષોના આરંભ પછી શરૂ થયા હતા, જેથી તેઓને અલગ અલગ રીતે ગણવામાં આવે છે, જેથી અથવા તો દરેકની વર્ષસંખ્યા પૂર્ણ થાય, અથવા અમારી કાળગણનાની ચોકસાઈની કસોટી થઈ શકે. પરંતુ ઇ.સ.પૂર્વેના સંબંધિત વર્ષોમાં એ વિવિધ અવધિઓ કયા સમયે શરૂ થઈ હતી તે જાણવા માટે કોઈ માર્ગદર્શક સૂત્ર નહોતું; અને પરિણામે, તેમની સમાપ્તિના વર્ષોમાંનો સમય ચોક્કસ રીતે નિર્ધારિત કરી શકાતો નહોતો."

ઉરિયાહ સ્મિથ અને જેમ્સ વ્હાઇટ બંને સાક્ષી આપે છે કે 1844માં સમાપ્ત થતા તરીકે માન્ય થયેલા ભવિષ્યવાણીકાળ 2520 અને 2300 વર્ષોના હતા, અને તેઓએ એ જ પ્રકારની અભિવ્યક્તિઓનો ઉપયોગ કર્યો હતો જે એલેન વ્હાઇટે Early Writings, પૃષ્ઠ 236 અને ત્યારબાદમાં કર્યો છે.

સત્યની સાંકળ: વિલિયમ મિલરના પ્રારંભિક બિંદુઓ

Early Writings, page 230: "ઈશ્વરે પોતાના દૂતને"—દૂત ગેબ્રિએલને—"એક ખેડૂતના હૃદય પર પ્રભાવ પાડી કાર્ય કરવા મોકલ્યો"—વિલિયમ મિલરને—"જે બાઇબલમાં વિશ્વાસ કરતો ન હતો, જેથી તેને ભવિષ્યવાણીઓનું અનુસંધાન કરવા દોરી જાય. ઈશ્વરના દૂતો વારંવાર તે પસંદ કરાયેલાને મુલાકાત લેતા, તેના મનને માર્ગદર્શન આપવા અને તેની સમજ માટે તે ભવિષ્યવાણીઓ ખુલ્લી કરવા, જે ઈશ્વરના લોકોથી સદાય અંધકારમય રહી હતી. સત્યની સાંકળનો પ્રારંભ તેને આપવામાં આવ્યો, અને તે કડી પછી કડી શીઘ્રતો આગળ દોરાયો, જ્યાં સુધી તેણે આશ્ચર્ય અને પ્રશંસા સાથે ઈશ્વરના વચનને નિહાળ્યું નહીં. તેણે ત્યાં સત્યની એક સંપૂર્ણ સાંકળ જોઈ. જે વચનને તેણે પ્રેરણારહિત ગણ્યું હતું, તે હવે તેના દર્શન સમક્ષ પોતાની સુંદરતા અને મહિમામાં ખુલ્લું થયું. તેણે જોયું કે શાસ્ત્રનો એક ભાગ બીજા ભાગને સમજાવે છે,"—ગેબ્રિએલે તેને તે પદ્ધતિ બતાવી જેને આપણે proof-texting કહીએ છીએ, પંક્તિ પર પંક્તિ, અહીં થોડું અને ત્યાં થોડું.

ગેબ્રિયેલે તેને સત્ યની શૂંખલાનો પ્રારંભ અને સાબિતીરૂપ શાસ્ત્ર વચનો રજૂ કરવાની પદ્ધતિ આપી.

વિલિયમ મિલર, એડવૅટ રિવ્યૂ એન્ડ સેબાથ હેરાલ્ડ, 18 એપ્રિલ, 1854: “ધર્મશાસ્ત્રોના વધુ અભ્યાસથી હું આ નિષ્કર્ષે આવ્યો કે અન્યજાતિઓની સર્વોચ્ચતાનાં સાત સમયો ત્યારે આરંભ પામવા જોઈએ, જ્યારે ચહ્દીઓ મનશ્શેહની કેદ સમયે સ્વતંત્ર રાષ્ટ્ર તરીકે રહેવાનું બંધ કર્યું, જેને શ્રેષ્ઠ કાલગણકો ઈ.સ.પૂ. 677માં સ્થાન આપે છે; અને 2300 દિવસો સિત્તેર અઠવાડિયાં સાથે આરંભ પામ્યા, જેને શ્રેષ્ઠ કાલગણકો ઈ.સ.પૂ. 457થી ગણે છે; અને [Daniel 12:11]માં ઉલ્લેખિત ‘દૈનિક’ને દૂર કરવામાં આવવું તથા ઉઝરડો પાથરનારી ઘૂણાસ્પદ વસ્તુની સ્થાપના થવાથી આરંભ પામતા 1335 દિવસો, પેગન ઘૂણાસ્પદ વસ્તુઓ દૂર કરવામાં આવ્યા પછી પાપલ સર્વોચ્ચતાની સ્થાપનાથી ગણવા યોગ્ય હતા, અને મારા પરામર્શમાં આવેલા શ્રેષ્ઠ ઇતિહાસકારોના મુજબ, તેનો સમય આશરે ઈ.સ. 508થી ગણવો જોઈએ.”

એલેન વ્હાઇટ કહે છે કે ગેબ્રિયેલે વિલિયમ મિલરને સત્યની શૂંખલાની શરૂઆત સોંપી, અને વિલિયમ મિલર સાક્ષ્ય આપે છે કે તેને આપવામાં આવેલા ત્રણ આરંભબિંદુઓ AD 508, 677 BC, અને 457 BC છે. મધ્યરાત્રિના પોકારનો ઇતિહાસ ઉત્પન્ન કરનાર આ ભવિષ્યવાણીઓના આરંભબિંદુઓ તેને દેવદૂત ગેબ્રિયેલ દ્વારા આપવામાં આવ્યા હતા.

અંતિમ છેતરપિંડી: ભવિષ્યવાણીના આત્માનો અસ્વીકાર

ચયનિત સંદેશાઓ, પુસ્તક ૧, પાનું ૪૮: “શૈતાન છે . . . સતત નકલી વસ્તુઓને આગળ ધપાવતો—સત્યથી દૂર લઈ જવા માટે. શૈતાનનો અંતિમ ભ્રમ એ હશે કે તે દેવના આત્માની સાક્ષીને નિષ્પ્રભાવી બનાવી દેશે.” શૈતાનનો અંતિમ ભ્રમ એ છે કે ભવિષ્યવાણીના આત્માનો નાશ કરી દેવું.

જો તમે આ મૂળભૂત સત્યોને નકારી કાઢો છો, તો તમે એકસાથે ભવિષ્યવાણીના આત્માને પણ નકારી રહ્યા છો. એલેન વ્હાઇટ 2520 પર પોતાની સમર્થનની મહોર મૂકે છે. 2520 ને નકારી કાઢો, અને તમે સાર સાથે નિરર્થકને પણ ફેંકી રહ્યા છો.

“શૈતાન છે . . . સતત નકલી વસ્તુઓને આગળ ધપાવતો—સત્યથી દૂર દોરી જવા માટે. શૈતાનનો એકદમ અંતિમ ભ્રમ એ હશે કે દેવના આત્માની સાક્ષીને નિષ્ફળ બનાવી દે.” “જ્યાં દર્શન નથી, ત્યાં પ્રજા નાશ પામે છે” (નીતિવચનો 29:18).” અહીં તે ભવિષ્યવાણીના આત્માને નકારવાની વાત કરે છે અને સંબંધિત રીતે કહે છે કે જો તમે ભવિષ્યવાણીના આત્માને નકારો, તો જ્યાં દર્શન નથી ત્યાં પ્રજા નાશ પામે છે. દર્શન શું છે? જો તમે ભવિષ્યવાણીના આત્માને નકારો, તો એવું કયું દર્શન છે જેનો તમને અભાવ છે?

“દર્શન લખ, અને તેને પટિયાં પર સ્પષ્ટ લખ, જેથી જે તેને વાંચે તે દોડી શકે.” હબ્બક્કુક 2:2 (KJV). જો તમે ભવિષ્યવાણીના આત્માને નકારી કાઢશો, તો તમે 1843ના ચાર્ટને નકારી કાઢશો; અને, જો તમે આ ચાર્ટને નકારી કાઢશો, તો તમે ભવિષ્યવાણીના આત્માને નકારી રહ્યા છો.

“શૈતાન ચાતુર્યપૂર્વક, વિવિધ રીતોથી અને વિવિધ સાધનો દ્વારા, દેવના અવશેષ લોકોનો સત્ય સાક્ષ્યમાંનો વિશ્વાસ ડગમગાવવાનો પ્રયત્ન કરશે. સાક્ષ્યો વિરુદ્ધ એવો દ્વેષ પ્રજ્વલિત થશે કે જે શૈતાની હશે.” ક્યારેક આપણે “શૈતાની” ને ભયંકર દુષ્ટત્યો તરીકે સમજીએ છીએ, પરંતુ Patriarchs and Prophets માં આપણને જણાવવામાં આવ્યું છે કે શૈતાન શંકાઓને સૂક્ષ્મ રીતે પ્રવેશ કરાવી કાર્ય કરે છે. આ જ ભવિષ્યવાણીની આત્મા અને આ મૂળભૂત સત્યો વિરુદ્ધ શૈતાની આક્રમણ છે. આ શંકાઓ તેઓ દ્વારા સૂક્ષ્મ રીતે પ્રવેશાવવામાં આવે છે જેઓ પર આપણને વિશ્વાસ રાખવો જોઈએ એવી ધારણા હોય છે.

“સાક્ષ્ય વે વિરુદ્ધ એવી એક દ્વેષભાવના પ્રજ્વલિત કરવામાં આવશે, જે શૈતાની હશે. શૈતાનના કાર્ય એ જ રહેશે કે યર્ષા ની તેમાં રહેલી વિશ્વસને ડગમગાવી દે, કારણ કે આ છે: જો દેવના આત્મિકાની ચેતવણીઓ, તાડનાઓ અને સલાહોનું માન રાખવામાં આવે, તો શૈતાનને પોતાની છેતરપિંડી પ્રવેશાવવા અને આત્મિકાઓને પોતાના ભ્રમોમાં બાંધી રાખવા માટે એટલો સ્પષ્ટ માર્ગ પ્રાપ્ત થઈ શકતો નથી.” Selected Messages, book 1, 48.

જ્યારે આપણે આનું સમાપન કરીએ છીએ, ત્યારે Sister White જ્યારે કહે છે કે ભવિષ્ય અંગે આપણને કોઈ ભય રાખવાનો નથી, સિવાય કે આપણે પ્રભુના નેતૃત્વને ભૂલી જઈએ, ત્યારે હું એ કહી રહ્યો છું કે તેઓ જે પ્રભુના નેતૃત્વની વાત કરે છે તે Tarrying Time થી વર્ષને બંધ થયેલા દરવાજા સુધીનો ઇતિહાસ છે—એ ઇતિહાસ, જે “The Midnight Cry” શબ્દ દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે। ભવિષ્ય અંગે આપણને કોઈ ભય રાખવાનો નથી, સિવાય કે આપણે ભૂલી જઈએ કે પ્રભુએ The Midnight Cry ના અનુભવમાં આપણું નેતૃત્વ કેવી રીતે કર્યું, અને આ નેતૃત્વ સાથે સંબંધિત શિક્ષણોને પણ। જે શિક્ષણોએ આ અનુભવ ઉત્પન્ન કર્યો, તે ત્રણ સમયસંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓ છે, જેની શરૂઆત Angel Gabriel દ્વારા William Miller ને અપાયેલી તારીખોથી થાય છે। ભવિષ્ય અંગે આપણને કોઈ ભય રાખવાનો નથી, સિવાય કે આપણે આ શિક્ષણોને—2520 સહિત—ભૂલી જઈએ, જેણે Everlasting Gospel ની પરાકાષ્ટા દરમિયાન પ્રભુએ Millerites ને જે રીતે નેતૃત્વ આપ્યું તે પ્રમાણે The Midnight Cry નો અનુભવ ઉત્પન્ન કર્યો।

સ્પાલ્ડિંગ એન્ડ મેગન, પૃષ્ઠ ૩૦૫-૩૦૬: “એક વાત નિશ્ચિત છે: જે સેવન્ટ-ડે એડ્વેન્ટિસ્ટો શૈતાનના ધ્વજ હેઠળ પોતાનું સ્થાન લે છે, તેઓ સૌપ્રથમ દેવના આત્માની સાક્ષીઓમાં સમાવિષ્ટ ચેતવણીઓ અને ઠપકાઓમાંનો પોતાનો વિશ્વાસ છોડી દેશે.” તમે પાયોનો અસ્વીકાર કરો છો, તો તમે ભવિષ્યવાણીના આત્માનો અસ્વીકાર કરો છો. જો તમે ભવિષ્યવાણીના આત્માનો અસ્વીકાર કરો છો, તો તમે પાયોનો અસ્વીકાર કરો છો. તેઓ એકબીજા સાથે જોડાયેલા છે. જ્યાં ભવિષ્યવાણીનો આત્મા નથી, ત્યાં દર્શન નથી.

વધુ મહાન સમર્પણ અને વધુ પવિત્ર સેવાની બોલાહટ આપવામાં આવી રહી છે, અને આપવામાં આવતી રહેશે. જે કેટલાક હવે શૈતાનના સૂચનોને અવાજ આપી રહ્યા છે, તેઓ સમજ પર પાછા આવશે. વિશ્વાસની મહત્વપૂર્ણ જવાબદારીવાળા કેટલાક એવા સ્થાનો પર છે કે જેઓ આ સમયની સત્યતાને સમજતા નથી. તેમને આ સંદેશ આપવો જ જોઈએ. જો તેઓ તેને સ્વીકારશે, તો ખ્રિસ્ત તેઓને સ્વીકારશે, અને તેઓને પોતાનાં સહકાર્યકરો બનાવશે. પરંતુ જો તેઓ આ સંદેશ સાંભળવા ઇનકાર કરશે, તો તેઓ અંધકારના રાજકુમારના કાળા ધ્વજ નીચે પોતાનું સ્થાન લેશે.

મને કહેવા માટે નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે કે આ સમય માટેનું અમૂલ્ય સત્ય માનવીય મન પર વધુ ને વધુ સ્પષ્ટ રીતે ખુલ્લું થઈ રહ્યું છે. વિશેષ અર્થમાં પુરુષો અને સ્ત્રીઓએ ખ્રિસ્તનું માંસ ભક્ષણ કરવું અને તેનું લોહી પીવું છે. સમજણનો વિકાસ થશે, કારણ કે સત્ય સતત વિસ્તરણ પામવા સક્ષમ છે. સત્યના દૈવી ઉદ્ભવકર્તા તેમને, જે તેને જાણવા માટે આગળ વધે છે, વધુ નજીક અને હજી વધુ નજીકના સહભાગમાં આવશે. જેમ જેમ દેવના લોકો તેના વચનને સ્વર્ગની રોટલી તરીકે ગ્રહણ કરશે, તેમ તેમ તેઓ જાણશે કે તેના પ્રગટ થવા પ્રભાતની જેમ નિશ્ચિત કરવામાં આવ્યા છે. તેઓ આધ્યાત્મિક શક્તિ પ્રાપ્ત કરશે, જેમ શરીર ભોજન લેવાથી શારીરિક શક્તિ પ્રાપ્ત કરે છે.

ઇઝરાયલના સંતાનોને મિસરના દાસ્યબંધનમાંથી બહાર કાઢીને, અને અરણ્યમાંથી પસાર કરાવતા કાનાનમાં લઈ જવાની પ્રભુની યોજનાને આપણે અડધી પણ સમજતા નથી.

“જેમ જેમ આપણે સુસમાચારમાંથી ઝળહળતાં દૈવી કિરણોને એકત્ર કરીએ છીએ, તેમ તેમ યહૂદી ૮ ચવસુ થાનું વધુ સ્પષ્ટ અંતર્દર્શન અને તેની મહત્વપૂર્ણ સત્યતાઓ પ્રત્યે વધુ ઊંડો માન પ્રાપ્ત કરીશું. સત્યનો અમારો અનુસંધાન હજી અધૂરો છે. આપણે પ્રકાશના માત્ર થોડાં જ કિરણો એકત્ર કર્યા છે. જે લોકો વચનના દૈનિક વિદ્યાર્થી નથી, તેઓ યહૂદી ૮ ચવસુ થાના પ્રશ્નોનું સમાધાન કરી શકશે નહીં. તેઓ

મંદિરની સેવાઓ દ્વારા શીખવવામાં આવેલી સત્ યતાઓને સમજી શકશે નહીં. તેના મહાન આયોજન અંગેની સાંસારિક સમજણના કારણે ઈશ્વરનું કાર્ય અવરોધિત થાય છે. ભવિષ્યનું જીવન તે કાયદાઓનો અર્થ પ્રગટ કરશે, જે ખ્રિસ્તે તે, મેઘસ્તંભમાં આવરિત થઈને, પોતાના લોકોને આપ્યા હતા.” Spalding and Magan, 305–306.

તે એડવેન્ટિસ્ટો, જે પશુની મુદ્રા ગ્રહણ કરે છે અને શેતાનના ધ્વજ હેઠળ ઊભા છે, તેઓ સૌપ્રથમ ભવિષ્યવાણીના આત્માને અસ્વીકાર કરે છે.

આ અવતરણમાં બે વર્ગો છે: તેઓ જે પ્રભુને ઓળખવા માટે આગળ વધે છે, તેમનું માંસ ખાતા અને તેમનું લોહી પીતા રહે છે, અને દેવના વચનનો અભ્યાસ કરતા રહે છે, અને તેઓ જે એવું કરતા નથી. સત્યનો વિકાસ પૂર્ણ થયો નથી; તેઓ પવિત્રસ્થાનની સેવાને વિષે એવી વાતો કહેશે કે જે હજી સુધી કહેવામાં આવી નથી. તેઓ ખ્રિસ્તના સમયમાં વ્યવસ્થાકાળમાં થયેલા પરિવર્તન પર ભાર મુકશે, જે મિલરાઇટ સમયના પરિવર્તનનું પૂર્વાચિત્ર છે, અને તે વ્યવસ્થાકાળ તરફ સંકેત કરે છે જ્યારે ખ્રિસ્ત મૃતકોના ન્યાયમાંથી જીવિતોના ન્યાય તરફ બદલાય છે. તેઓ પવિત્રસ્થાન વિષે અને એ વિષે વાતો કહેશે કે પ્રભુ પોતાના આત્માના ઉંડેલથી વ્યવસ્થાકાળના આ પરિવર્તનોમાં પોતાની ગતિઓને કેવી રીતે ચિહ્નિત કરે છે.

હજી બે-એક વધુ ઉદ્દરણો, અને આપણે લગભગ પૂર્ણ કરી લીધું છે.

તે સાતમા-દિવસના એડવેન્ટિસ્ટો, જેઓ મધ્યરાત્રિની પોકારને નકારી કાઢે છે, તેઓ માર્ગ પરથી પડી જાય છે; તેઓ પ્રભુના માર્ગદર્શનને અને તે ઉપદેશાત્મક શિક્ષણોને નકારી કાઢે છે, જેઓ મધ્યરાત્રિની પોકારનો ઇતિહાસ ઉત્પન્ન કરે છે. એ જ બાબતથી આપણે ભય રાખવો જોઈએ—આ શિક્ષણોને નકારી કાઢવાથી અને તે અનુભવને ન સમજવાથી. આમ કરતાં, આપણે ભવિષ્યવાણીના આત્માને નકારી રહ્યા છીએ.

સિસ્ટર વ્હાઇટ 2520 પર પોતાની મંજૂરીની મુદ્ર મૂકે છે. અમે દર્શાવીશું કે 1843ના ચાર્ટ પર આવેલી અન્ય સત્યો પર પણ તે કેવી રીતે પોતાની મંજૂરીની મુદ્ર મૂકે છે.

જગતના અંતે, જ્યારે આ બધું અમારી ઇતિહાસમાં અનંત સુસમાચારના પરાકાષ્ટા-બિંદુએ પહોંચશે, ત્યારે એડવેન્ટિઝમને તે ત્રિ-ચરણીય પરીક્ષણ-પ્રક્રિયાનું સામનું કરવું પડશે, જેનું પૂર્વરૂપ દર્શાવવામાં આવ્યું છે, જેમ કે વિલિયમ મિલરના અનુભવમાં જોવા મળે છે.

વિલિયમ મિલરે ત્રણ ભૂલો કરી: (૧) તેમણે મધ્યરાત્રિની પુકારને અસ્વીકારી અને નીચે આવેલા દુષ્ટ વિશ્વ તરફના માર્ગ પરથી પડી ગયા. (૨) ત્યારબાદ તેમણે માનવીય પ્રભાવ પર, એટલે કે જોશુઆ હાઇમ્સ પર, ભરોસો મૂક્યો. (૩) તેમણે શબ્દાથને અસ્વીકારી.

એક પ્રશ્ન ઊભો થયો: "શું તેણે શનિવારનો દિવસ નામંજૂર કર્યો હતો કે પવિત્રસ્થાનને?" તે સમયગાળામાં પૃથ્વી પરના પવિત્રસ્થાનમાંથી સ્વર્ગસ્થ પવિત્રસ્થાન તરફ થયેલા ઉપદેશના પરિવર્તનને કદાચ મિલરે સંપૂર્ણ રીતે સમજી લીધો ન હતો. જ્યારે એલન વ્હાઇટને પરમપવિત્ર સ્થળમાં લઈ જવામાં આવી, ત્યારે તેમણે વચનના કોથળામાં દસ આજ્ઞાઓ જોયાં, અને શનિવારની આજ્ઞા તેના આસપાસ પવિત્ર તેજ સાથે ઝળહળી રહી હતી.

મિલરે જે બાબતને અસ્વીકારી હતી તે ઈશ્વરના કાનૂન—શબ્દાથ—હતી. તેથી, મિલરે મધ્યરાત્રિના પુકારને અસ્વીકાર્યો, પછી માનવીય સહારે આધાર રાખ્યો, અને ત્યારબાદ પશુની મુદ્રા પ્રાપ્ત કરી. આ જ બાબત જગતના અંતે ફરી પુનરાવર્તિત થાય છે.

ટેરિ ટમોનીઝ, ખંડ ૫, પૃષ્ઠ ૨૧૧: "અહીં આપણે જોઈએ છીએ કે ચર્ચ—પ્રભુનું પવિત્ર સ્થાન—એ દેવના કોપના પ્રહારને સૌપ્રથમ અનુભવ્યો. તે પ્રાચીન પુરુષો, જેમને દેવએ મહાન પ્રકાશ આપ્યો હતો અને જેઓ પ્રજાના આધ્યાત્મિક હિતોના રક્ષક તરીકે ઊભા રહ્યા હતા, તેઓએ પોતાના વિશ્વસઘાત કર્યો

હતો." તે એક્ટિવલ ટ અને ટ, એટલે કે સીલ લગાડવાની પ્ર ક્રિયા, વિષે ટિપ્પણી કરે છે. સિસ્ ટર ટ હાઇટ કહે છે કે એક્ટિવલ ટમાં જણાવાયેલ સીલ લગાડવું એ જ પ્ર કાશન ઇનું સીલ લગાડવું છે. તે ૧,૪૪,૦૦૦ના સીલ લગાડવાના સમયગાળા વિષે બોલી રહી છે. તે કહે છે કે જેઓ રક્ષક હોવા જોઈએ હતા, તેઓએ પોતાના વિશ્વાસનો દ્રોહ કર્યો હતો.

તેઓએ એવો અભિપ્રાય અપનાવ્યો હતો કે પૂર્વકાલના દિવસોની જેમ આપણે ચમત્કારો અને ઈશ્વરની શક્તિના સ્પષ્ટ પ્રગટ પ્રદર્શનની અપેક્ષા રાખવાની જરૂર નથી. સમય બદલાઈ ગયો છે. તેમનો પ્રથમ ભૂલ એ હતી કે તેમણે મધ્યરાત્રિના ઘોષનો વિરોધ કર્યો, એમ કહીને, "મધ્યરાત્રિના ઘોષના આ ઇતિહાસમાં જે બન્યું હતું તે ફરી પુનરાવર્તિત થતું નથી." તેઓ માર્ગ પરથી પડી રહ્યા છે.

"આ શબ્દો તેમના અવિશ્વાસને દૃઢ બનાવે છે, અને તેઓ કહે છે: પ્રભુ ન તો ભલું કરશે, ન તો અનિષ્ટ કરશે. પોતાની પ્રજાની ઉપર ન્યાયમાં મુલાકાત લેવા માટે તે અતિ કરુણાસભર છે. આ રીતે 'શાંતિ અને સલામતી' એવાં મનુષ્યોની ઘોષણા છે, જે હવે પછી ક્યારેય પોતાની વાણી તુરી સમાન ઊંચી કરીને દેવની પ્રજાને તેમના અપરાધો અને યાકૂબના ઘરાને તેમના પાપો દર્શાવશે નહીં. આ મૂક ફૂતરાં, જે ભસવા ઇચ્છતા ન હતા, તે જ અપમાનિત દેવના ન્યાયસંગત પ્રતિકારને અનુભવે છે. પુરુષો, કુમારીઓ અને નાનાં બાળકો સૌ સાથે નાશ પામે છે." Testimonies, volume 5, 211.

યિરમિયાએ વિલિયમ મિલરની બીજી નિષ્ફળતા વિષે કહેતાં જણાવ્યું, "યહોવા આમ કહે છે: શાપિત છે તે મનુષ્ય જે મનુષ્ય પર ભરોસો રાખે છે, અને માંસને પોતાનો ભુજ બનાવે છે, અને જેનું હૃદય યહોવાથી દૂર થઈ જાય છે." યિરમિયા 17:5 (KJV). જો તમે મનુષ્ય પર ભરોસો રાખો છો, તો તમારું હૃદય યહોવાથી દૂર થઈ જાય છે.

અંતે પ્રથમ અસ્વીકાર મધ્યરાત્રિના પોકારનો છે, જે દેવની શક્તિના પ્રગટ થવાનું પુનરાવર્તન છે. બીજો દેહાધાર પર આધાર રાખવાનો છે. ત્રીજો રવિવારનો કાયદો છે.

ફક્ત બે જ વર્ગો હોઈ શકે. દરેક પક્ષ સ્પષ્ટપણે મુદ્દિત થયેલો છે—કિંવા જીવતા દેવની મુદ્રાથી, અથવા પશુની કે તેની પ્રતિમાની છાપથી. આદમના દરેક પુત્ર અને પુત્રી પોતાના મુખ્ય તરીકે ખ્રિસ્ત અથવા બરબ્બાસ—બેઉમાંથી એકને પસંદ કરે છે. અને જે બધા પોતાને અવિશ્વાસુઓની બાજુએ મૂકે છે, તેઓ શૈતાનના કાળા ધ્વજ નીચે ઊભા છે, અને તેમના પર ખ્રિસ્તને નકારવાનો તથા તેમના સાથે અપમાનજનક વર્તન કરવાનો આરોપ છે. તેમના પર જીવન અને મહિમાના પ્રભુને જાણપૂર્વક ફૂસ પર ચઢાવ્યાનો આરોપ છે." Review and Herald, January 30, 1900.

એક વાત નિશ્ચિત છે: જે સાતમા-દિવસના એક્વેન્ટિસ્ટો શૈતાનના ધ્વજ નીચે પોતાનું સ્થાન લે છે, તેઓ સૌપ્રથમ ભવિષ્યવાણીના આત્મા પ્રત્યેનો પોતાનો વિશ્વાસ તજી દેશે.

એડવેન્ટિઝમ તે ત્રણ-પગથિયાંની પરીક્ષણ-પ્રક્રિયાને ફરી દોહરાવે છે, જેમાં વિલિયમ મિલર નિષ્ફળ ગયો હતો. પરંતુ દેવદૂતો મિલરને ઊભો કરવા અને તેને તેના તારણહાર પાસે ધરે લઈ જવા રાહ જોઈ રહ્યા છે. જે એડવેન્ટિસ્ટો પશુનું ચિહ્ન સ્વીકારે છે, તેમના માટે રાહ જોતા દેવદૂતો એ નથી.

મને વારંવાર બતાવવામાં આવ્યું છે કે દેવના લોકોના ભૂતકાળના અનુભવોને મરણ પામેલી હકીકતો તરીકે ગણવા જેવા નથી. આપણે આ અનુભવોના લેખાને તેમ વર્તવા જેવા નથી જેમ આપણે ગયા વર્ષની પંચાંગ સાથે વર્તીએ છીએ. આ લેખાને મનમાં રાખવો જોઈએ, કારણ કે ઇતિહાસ પોતાને ફરીથી દોહરાવશે. પબ્લિશિંગ મિનિસ્ટ્રી, 175.

આપણે મધ્યરાત્રિની ઘોષણાને શા માટે યાદ રાખવાની જરૂર છે? કારણ કે ઇતિહાસ ફરીથી આવર્તિત થવાનો છે. આ ઇતિહાસમાં, જે સંદેશ આંદોલન સર્જશે તે 2520 અને 2300 છે; આ બાબતે તે લોકોને ચર્ચામાંથી બહાર કાઢી દેશે.

પરંતુ શું આ ઇતિહાસ, મધરાતની હાકલ, વાસ્ તવમાં ફરીથી પુનરાવર્તિત થવાનો છે, કે પછી તે માત્ર કોઈ ઇતિહાસ જ છે? આ આગળના ઉદ્ધ રણ પર ધ યાન આપો:

એક વિશ્વ છે, જે દુરાચાર, છેતરપિંડી અને ભ્રમમાં, મૃત્યુની છાયાની મધ્યમાં પડેલું છે,—ઊંઘેલું, ઊંઘેલું. તેમને જાગૃત કરવા માટે આત્માની વ્યથા કોણ અનુભવી રહ્યું છે? કયો અવાજ તેમની સુધી પહોંચી શકે? મારું મન ભવિષ્ય તરફ લઈ જવાયું, જ્યારે સંકેત આપવામાં આવશે: “જોવો, વર આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો.” પરંતુ કેટલાકે પોતાની દીવટીઓ ફરીથી ભરવા માટે તેલ મેળવવામાં વિલંબ કર્યો હશે, અને તેઓ બહુ મોડે જાણશે કે જે સ્વભાવનું પ્રતિનિધિત્વ તેલ કરે છે, તે હસ્તાંતરિત કરી શકાય તેમ નથી. Review and Herald, February 11, 1896.

મધરાતના પોકારનો આ ઇતિહાસ અક્ષરશઃ ફરી પુનરાવર્તિત થાય છે.

એલેન વ્હાઇટ સમજતી હતી કે 2520 એક માન્ય સમય-ભવિષ્યવાણી હતી અને પ્રભુએ તેનો ઉપયોગ વિલંબનો સમય ઉત્પન્ન કરવા માટે કર્યો હતો—એ નિરાશા, જેણે એવો અનુભવ સર્જ્યો કે જેના દ્વારા પુરુષો અને સ્ત્રીઓ ખ્રિસ્ત સાથે પરમપવિત્ર સ્થાનમાં વિશ્વાસથી પ્રવેશવા માટે તૈયાર થયા.

અમે હજુ સુધી બાઇબલમાંથી 2520 સાબિત કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો નથી. હબ્બક્કૂકની બે પાટિયાઓના આ અભ્યાસમાં, અમે પ્રથમ આ બાબતમાં સ્પષ્ટ થવા માંગીએ છીએ કે એલેન વાઇટ આજે એક્ઝેન્ટિઝમ દ્વારા નકારવામાં આવી રહેલા આ સિદ્ધાંતોને સમર્થન આપે છે; ત્યારબાદ અમે બાઇબલ આધારિત અભ્યાસમાં પ્રવેશીશું.